293

MINISTERUL DE INTERNE
SERVICIUL EDITORIAL

76716
D 001474

VÎNĂTOAREA

MINISTERUL DE INTERNE

VÎNĂTOAREA

Pentru uzul cadrelor
Ministerului de Interne

Nr. 354

SERVICIUL EDITORIAL
— 1978 —

Traducere realizată de maior VASILE BADEA
Coperta de maior VICTOR JERCA

La începutul anului 1964, Ministerul de Justiţie din Bonn a primit, prin poştă, un pachet de documente ce deveni, pentru puţinii oficiali în cunoştinţă de cauză, *Dosarul ODESSA*.

Cuvîntul *ODESSA* nu este nici numele oraşului din U.R.S.S. şi nici al tîrguşorului aflat în sudul S.U.A., ci reprezintă prescurtarea denumirii unei organizaţii a foştilor S.S.-işti, organizaţie ce a contribuit în bună măsură la conservarea nazismului, a scopurilor şi activităţii specifice acestuia, precum şi la supravieţuirea şi reactivizarea unora dintre criminalii notorii ai lui Hitler.

Beneficiind şi de sprijinul — expres ori implicit — al unor politicieni, organe de stat sau chiar guverne, *ODESSA* a reuşit să obţină o serie de succese în realizarea scopurilor urmărite. Deşi rar, a suferit însă şi eşecuri. Unul dintre acestea constituie subiectul lucrării realizate pe bază de traducere intitulată *Vînătoarea*, al cărei erou principal este ziaristul vest-german Peter Miller, ce întreprinde o serie de cercetări şi reuşeşte, în final, să demaşte pe un important criminal de război, un fost căpitan SS.

Pe parcursul investigaţiilor făcute, Miller se întîlneşte cu acţiuni ale serviciului de spionaj israelian, cu activităţile individuale de comando ale unor evrei ce au jurat să se răzbune pe nazişti şi trebuie să înfrunte pericolele cu care îl ameninţă oamenii *ODESSEI*.

Recrudescenţa neofascismului, fenomen de tristă faimă şi amintire pentru omenire, face ca lupta antifascistă să nu reprezinte doar o glorie a trecutului, ci o aprigă bătălie a prezentului, deoarece într-o serie de ţări occidentale (R. F. Germania, Italia, Spania, Austria, Olanda, Belgia, Anglia, S.U.A. etc.) cercurile conservatoare, ultrareacţionare finanţează şi folosesc ca „detaşamente de şoc" — contra forţelor progresiste, a clasei muncitoare, a partidelor de stînga şi în special a celor comuniste — organizaţii neofasciste.

Anticomunismul este, la unele din aceste organizaţii, ţel sau cuvînt de ordine, urmărind să semene panică şi derută în rîndul opiniei publice, să aţîţe ura faţă de omenire, ura de rasă, să anihileze şi să elimine guvernele democratice pentru a instala regimuri dictatoriale cu orientări fasciste. Dealtfel, denumirile unora din ele (*Alianţa apostolică anticomunistă*, *Echipele de supravieţuire anticomuniste* etc.) vorbesc de la sine despre anticomunismul lor.

Apreciind pericolul prezentat de neofascişti, secretarul general al partidului, preşedintele R. S. România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, sublinia că: „Într-o serie de ţări occidentale se observă o reactivizare

a unor cercuri neofasciste care se străduiesc să recruteze în slujba lor elemente declasate, foști membri ai unor organizații de extremă dreaptă, folosindu-le pentru a înveni atmosfera politică internațională, pentru a submina înfăptuirea obiectivelor stabilite la Helsinki, cursul destinderii și colaborării"[1].

Neofascismul de astăzi înseamnă amenințări și atacuri, atentate împotriva unor personalități politice sau sedii ale unor organizații progresiste, acte de violență rasistă, răpiri, întruniri, simpozioane, „congrese" ale unor simpatizanți sau aderenți la fascism, apariția unei „literaturi" cu pretins caracter științific și obiectiv și a unor filme documentare sau artistice cu caracter apologetic, consacrate memoriei unor lideri, „eroi" ai celui de-al III-lea Reich, atitudini în favoarea clemenței față de foștii ofițeri naziști, vinovați de crime oribile în timpul ultimei conflagrații mondiale.

Marele pericol ce-l reprezintă pentru omenire neofascismul este demonstrat și de caracterul corelat și coordonat al unor acțiuni ale sale petrecute în locuri și la date diferite, ce dovedește că organizațiile acestuia constituie o „rețea neagră" internațională.

Subliniind actualitatea luptei împotriva neofascismului, cartea de față face trimitere la metode și mijloace de acțiune, la situații și împrejurări a căror cunoaștere prezintă utilitate pentru lucrătorii Ministerului de Interne.

Parcurgînd paginile cărții, cititorul va reflecta, fără îndoială, și la învățămintele ce se pot trage din greșelile simpaticului, curajosului și imprudentului Peter Miller.

Deși scrisă într-un stil gazetăresc, cu multe situații în care „întîmplarea fericită" îl ajută pe eroul principal să reușească rezolvări facile sau îl salvează de la moarte, cartea prezintă un caz real.

Căpitan GHEORGHE VARGA

---

[1] NICOLAE CEAUȘESCU, *Cuvîntare la Consfătuirea pe țară a unităților de control al oamenilor muncii*, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate", vol. 14, Editura politică, București, 1977, pag. 44.

Capitolul I

Peter Miller se întorcea cu mașina spre centrul orașului dintr-o vizită făcută mamei sale la Olsdorf, una din suburbiile Hamburgului. Ca de obicei, aparatul de radio al mașinii era deschis și Peter asculta muzica unui spectacol transmis de un post din Germania de Nord-Vest. Era 22 noiembrie 1963, ora 20,30 — ora locală — cînd muzica încetă brusc și vocea crainicului se auzi încordată de emoție: „Atențiune! Atențiune! Comunicat. Președintele Kennedy a fost omorît. Repet, președintele Kennedy este mort".

Miller nu mai privi șoseaua, ci își aruncă ochii pe banda de undă, slab luminată, aflată în partea de sus a radioului, vrînd parcă să contrazică ceea ce-i auziseră urechile, să se convingă că aparatul se afla pe lungimea de undă a unui fals post de radio, a unuia care transmitea absurdități pentru amuzamentul ascultătorilor.

Consternat, Peter apăsă ușor pe frînă și trase pe partea dreaptă a șoselei, la fel cum făceau mulți dintre cei care îl precedau ori îl urmau. Se scurse așa vreo jumătate de oră, timp în care ascultă informațiile suplimentare sosite pe calea undelor.

Ca ziarist, Peter își imagina haosul din birourile de presă din țară, fiecare funcționar al redacțiilor fiind chemat pentru a da o mînă de ajutor, necesară scoaterii unei ediții senzaționale, care să fie citită la micul dejun.

Acum nu se putea găsi printre aceștia — deși ar fi dorit să se afle din nou printre cei din redacția unui cotidian — deoarece de trei ani devenise ziarist independent și se specializase în culegerea de date privind situația internă din Germania, în special a celor referitoare la activitatea de poliție, mai exact crimele și lumea interlopă.

În timp ce la radio știrile continuau, mintea sa lucra deja, încercînd să depisteze un alt „unghi" din care să dea o „lovitură" în țara sa, gîndindu-se că ar putea imagina ceva interesant pe marginea evenimentului propriu-zis. Dar nu întrezărea încă nimic...

Întotdeauna ești tentat să te întrebi ce s-ar fi întîmplat dacă... ori dacă nu. De obicei, este un exercițiu fără nici o urmare, căci ceea ce ar fi putut să fie constituie cel mai profund mister din toate misterele. Dar probabil că nu sîntem departe de adevăr presupunînd că dacă Miller nu ar fi ascultat radioul în noaptea aceea și nu ar fi tras mașina pe dreapta timp de o jumătate de oră, el nu ar fi avut posibilitatea să vadă ambulanța, nici să audă de Salomon Tauber ori Eduard Roschmann.

Își termină țigara, ascultînd în continuare radioul, coborî geamul ferestrei și aruncă chiștocul. La atingerea unui buton, motorul de 3 800 cm³ de sub lunga capotă înclinată în fața a *Jaguarului X.K. 150 S* tună scurt, iar apoi își reluă murmurul său plăcut și abia perceptibil, ca al unui animal care încearcă să iasă din cușcă. Miller semnaliză, se convinse că nu vine nimeni din spate și demară, intrînd în șuvoiul traficului aglomerat de pe șosea.

Se afla la semaforul de pe strada Stresemann, iar mașinile așteptau, acesta fiind pe roșu, cînd auzi sirena ambulanței în spatele său. Aceasta venea dinspre stînga, țipătul sirenei urcînd și coborînd în tonul ei specific; micșoră viteza înainte de a intra în intersecție și, ignorînd lumina roșie a semaforului, depăși botul mașinii lui Miller, luînd-o spre strada Daimler. Ziaristul reacționă condus doar de reflexe. Introduse în viteză, *Jaguarul* se luă după ambulanță și imediat se află la cca 20 m de ea. După această manevră bruscă, fu tentat să meargă acasă, gîndind că, probabil, nu va descoperi nimic senzațional, deși... nu se știe niciodată. Ambulanțele înseamnă necaz și un necaz poate constitui o poveste, mai ales dacă te afli primul la fața locului și întreaga afacere a fost clarificată înainte ca ceilalți reporteri să sosească.

Ar fi putut fi un mare accident rutier sau un incendiu în port, o clădire de locuințe în flăcări, cu copii prinși înăuntru. Putea fi orice. Miller purta cu el întotdeauna un mic aparat de fotografiat cu bliț, pe care îl ținea în torpedoul mașinii, fiindcă niciodată nu se știe ce se poate întîmpla.

Cunoștea o persoană care fusese prezentă pe aeroportul din München la 6 februarie 1958, cînd avionul ce transporta echipa de fotbal Manchester United se prăbușise în flăcări la pămînt, la cîteva sute de metri de el. Tipul nu era profesionist, dar avu ideea de a folosi aparatul de fotografiat pe care îl luase pentru vacanță și imortaliză primul pe peliculă avionul cuprins de flăcări. Diferitele reviste ilustrate i-au plătit pentru aceste imagini peste 5000 lire sterline.

Ambulanța cotea cînd la dreapta, cînd la stînga în labirintul de străzi mici și sărăcăcioase ale cartierului Altona, lăsînd gara în stînga și îndreptîndu-se direct spre fluviu. Omul de la volanul acestei ambulanțe cu botul plat și cu caroseria înaltă, de tip *Mercedes*, cunoștea bine Hamburgul și, de asemenea, se pricepea să conducă o mașină. Deși avea un motor mai puternic și o suspensie bună, Miller simțea roțile din spate ale *Jaguarului* tremurînd și derapînd pe pietrele pavajului ud de ploaie.

Ziaristul trecu în viteză pe lîngă un depozit de piese auto și, două străzi mai departe, avu răspunsul cu privire la locul către care se îndrepta mașina din fața sa. Ambulanța intră într-o stradă sărăcăcioasă și desfundată, slab luminată, mărginită de imobile cu camere de închiriat, și opri lîngă o locuință în fața căreia se afla deja o mașină a poliției.

Un sergent solid, îmbrăcat cu o manta de ploaie, strigă la mulțimea adunată în fața imobilului să se retragă pentru a permite ambulanței să ajungă în fața ușii. Aceasta se strecură prin spațiul eliberat, șoferul și însoțitorul săriră jos, înconjurară ambulanța și scoaseră din ea o targă goală. După o scurtă convorbire cu sergentul, cei doi urcară în fugă scările.

Miller își trase *Jaguarul* pe marginea opusă a străzii, la cca 20 m mai înapoi, și privi mirat. Nici accident, nici foc, nici copii în pericol. Probabil vreun banal atac de cord. Coborî din mașină și se îndreptă spre mulțimea pe care sergentul o ținea cît mai departe de ușă, pentru a asigura un culoar liber spre ambulanță.

— Aveți ceva împotrivă dacă urc? întrebă Miller.

— Categoric, da. N-aveți ce căuta acolo.

— Sînt ziarist, spuse Miller, arătîndu-i legitimația emisă de autoritățile orașului Hamburg.

— Și eu sînt polițist, răspunse sergentul. Nimeni nu poate urca. Aceste scări sînt destul de strîmte și nici o treaptă nu oferă siguranță. Personalul ambulanței va sosi jos imediat.

Polițistul era un uriaș, așa cum le stă bine sergenților de vază din secțiile mai dure ale forțelor polițienești din Hamburg. Înalt de peste 1,90 m, în mantaua de ploaie, cu brațele larg deschise pentru a ține în frîu mulțimea, părea tot atît de greu de trecut ca și zidurile unei cetăți.

— Ce se întîmplă sus ? întrebă Miller.

— Nu pot face declarații. Încercați mai tîrziu la secția de poliție.

Un civil coborî scările și apăru pe trotuar. Miller îl recunoscu. Fuseseră colegi de școală, iar acum era detectiv, ajutor inspector în cadrul poliției din Hamburg, centrala Altona.

— Hei, Karl !

Tînărul inspector se întoarse cînd își auzi numele, privi la mulțimea din spatele sergentului și îl descoperi pe Miller, ce stătea cu mîna dreaptă ridicată. Pe fața lui Karl apăru o grimasă, care putea însemna și că întîlnirea îi face plăcere și că este exasperat. Făcu un semn sergentului.

— E în regulă, sergent. Dumnealui este mai mult sau mai puțin inofensiv.

Sergentul îi permise lui Miller să treacă și acesta dădu mîna cu Karl Brandt.

— Ce cauți aici ?

— Am urmărit ambulanța.

— Vultur de pradă. Cu ce te mai ocupi ?

— Ca de obicei. Ziarist pe cont propriu.

— Se pare că te descurci bine. Îți văd mereu numele în revistele ilustrate.

— Îmi cîștig existența. Ai auzit de Kennedy ?

— Da. A dracului treabă. Mai mult ca sigur că vor întoarce Dallasul pe dos în noaptea asta. Bine că nu sînt pe acolo.

Miller făcu un semn interogativ cu capul spre holul aproape întunecat al încăperii în care un bec slab, de cîțiva wați, arunca o lumină gălbuie peste tapetul jupuit de pe pereți.

— O sinucidere. Gaze. Vecinii au simțit mirosul ieșind pe sub ușă și ne-au chemat. Bine că n-a aprins cineva vreun chibrit, fiindcă totul n-ar mai fi mirosit decît a fum aici.

— Nu cumva e vorba, din întîmplare, de vreo stea de cinema ? întrebă Miller.

— Ei, parcă în asemenea case locuiesc stelele de cinema. Nu, era un moșneag. Arată ca și cum ar fi fost mort de ani de zile. Nu e noapte în care să nu avem cîte un caz asemănător.

— Sărmanul, oriunde s-ar duce acum, nu-i poate fi mai rău decît aici.

Pe fața inspectorului apăru un zîmbet fugar. Se întoarse spre cei doi oameni ai ambulanței ce coborau cu dificultate ultimele trepte ale scării care scîrțîia din toate încheieturile. Ajunseră în holul de trecere, iar Brandt se întoarse spre mulțime și spuse :

— Faceți puțin loc ! Lăsați-i să treacă !

Prompt, sergentul luă vorbele inspectorului drept ordin și împinse mulțimea mai în spate. Cei doi oameni ai ambulanței ieșiră pe trotuar și se îndreptară spre ușile deschise ale acesteia. Brandt îi urmă, avîndu-l alături de el pe Miller.

Între timp, oamenii ambulanței ajunseră la ușa mașinii, primul potrivi capetele tărgii în locașurile din interiorul acesteia, iar al doilea tocmai se pregătea s-o împingă înăuntru.

— O clipă, spuse Brandt și dădu în lături un colț al păturii care acoperea fața mortului. O simplă formalitate, se adresă el, de data aceasta lui Miller. Raportul meu trebuie să menționeze că am însoțit cadavrul pînă la ambulanță și că apoi l-am revăzut la morgă.

După o privire rapidă, Brandt aranjă la loc pătura și făcu un semn de încuviințare spre asistentul ambulanței aflat în spatele său. Făcu cîțiva pași înapoi, în timp ce asistentul împinse targa în locașul ei, încuie ușile și se îndreptă spre cabină pentru a lua loc lîngă colegul său. Ambulanța porni și mulțimea începu să se împrăștie.

Miller se uită la Brandt și ridică din sprîncene :

— Fermecător.

— Da, sărmanul bătrîn ; un bulgăr de pămînt. Nu cred că e ceva pentru tine.

Miller părea dezamăgit.

— Nici o șansă. Așa după cum spuneai, în fiecare noapte e cîte un caz. Peste tot în lume sînt oameni care mor noaptea și nimănui nu-i pasă. Nu e însă același lucru și cu moartea lui Kennedy.

Inspectorul Brandt rîse în zeflemea.

— Ai dracului sînteți voi, ziariștii.

— Să judecăm drept. Despre moartea lui Kennedy vor lua cunoștință toți cei care cumpără și citesc ziarele.

— Așa e. Și acum trebuie să mă întorc la secție. La revedere, Peter.

Își strînseră din nou mîinile și se despărțiră. Miller o porni înapoi către gara Altona, intră apoi pe șoseaua ce ducea

spre centrul orașului, iar douăzeci de minute mai tîrziu își gara *Jaguarul* în parkingul subteran din Piața Hansa, la mai puțin de 200 m de imobilul în care locuia într-un apartament de la ultimul etaj.

Lăsă mașina, urcă rampa garajului, ieși în stradă și apoi ajunse în apartamentul său. Era aproape de miezul nopții. Își pregăti cîteva ouă, jumări și ascultă ultimele știri. Se vorbea exclusiv despre Kennedy și, atîta timp cît de la Dallas nu mai sosea nimic nou, comentariile erau făcute din punctul de vedere german. Poliția îl căuta încă pe asasin. Crainicul insistase în amănunte privind afecțiunea lui Kennedy pentru Germania, cu referiri la vizita efectuată la Berlin în vara trecută și la declarația pe care a făcut-o în limba germană: „Ich bin ein berliner". [1]

După aceea fură redate înregistrarea unei alocuțiuni funerare, rostită în semn de omagiu de către Willi Brandt, primarul Berlinului de Vest, precum și alte discursuri omagiale, ale cancelarului Ludwig Erhard și fostului cancelar Konrad Adenauer.

În timp ce la Hamburg ceasurile arătau miezul nopții, la Cairo trecuse de ora unu. Cinci persoane se aflau în salonul confortabil al unei clădiri situată în afara orașului, lîngă o școală de echitație din apropierea piramidelor. Cei cinci avuseseră parte de o cină îmbelșugată și erau acum într-o stare de bună dispoziție, datorită veștilor de la Dallas, pe care le auziseră cu patru ore mai înainte.

Trei dintre ei erau germani, iar ceilalți doi egipteni. Soția gazdei, care era și proprietarul școlii de echitație, se dusese de mult la culcare, lăsîndu-i pe bărbați să discute în acele ore mici ale nopții.

Școala de echitație era locul favorit de întîlnire a elitei societății din Cairo și a puternicei colonii germane, formată din mai multe mii de persoane.

Lăfăit într-un fotoliu confortabil din piele situat lîngă fereastra cu oblonul tras, se afla Peter Bodden, fost expert în probleme evreiești în cadrul ministerului de propagandă nazist al lui Joseph Goebbels. Refugiat în Egipt aproape imediat după terminarea războiului, trimis fiind în secret de către

[1] Eu sînt un berliner. — l. germană (N.R.)

ODESSA, Bodden își luase numele egiptean de El Gunra și lucra tot ca expert în probleme evreiești. Într-o mînă ținea o sticlă de whisky.

În stînga lui ședea un alt fost expert al statului-major al lui Goebbels, Max Bachmann. Între timp adoptase religia musulmană, făcuse un pelerinaj la Mecca și acum se numea El Hadji. În semn de respect pentru noua lui religie, ținea în mînă un pahar cu suc de portocale. Amîndoi continuau să rămînă însă naziști fanatici.

Cei doi egipteni erau colonelul Chams Edine Badrane, consilier personal al mareșalului Abdel Hakim Amer, care a devenit mai tîrziu ministrul apărării al Egiptului, înainte de a fi condamnat la moarte pentru trădare după războiul de șase zile din 1967. Colonelul Badrane va trece apoi în dizgrație totală, odată cu șeful său. Celălalt era colonelul Ali Samir, șeful *Maukhabarat*-ului, serviciul secret de informații egiptean.

Mai fusese un oaspete la cină, oaspetele de onoare, care plecase în grabă înapoi la Cairo în jurul orei nouă și jumătate seara, ora locală, cînd se difuzaseră știrile privind moartea președintelui Kennedy. Acesta era președintele Adunării Naționale Egiptene, un colaborator apropiat al lui Nasser.

Peter Bodden ridică paharul spre tavan.

— Deci, Kennedy, iubitul evreilor, a murit. Domnilor, doresc să țin un toast.

Remarca privind afecțiunea lui Kennedy față de evrei nu produse nici o impresie asupra celorlalte persoane din cameră.

La 14 martie 1960, pe cînd Eisenhower era încă președinte al Statelor Unite, premierul Israelului, David Ben Gurion, și cancelarul Germaniei, Konrad Adenauer, se întîlniseră în secret la hotelul *Waldorf-Astoria* din New York. Era vorba de o întîlnire despre care cu zece ani mai înainte se credea că este imposibilă.

Chiar în 1960, era de necrezut ceea ce se petrecuse în realitate la această întîlnire ale cărei detalii nu au ieșit la iveală decît cîțiva ani mai tîrziu. Însuși președintele Nasser nu le luă în serios în 1963, cînd *ODESSA* și serviciul secret al colonelului Samir îi puseseră pe birou informațiile obținute.

Cei doi oameni de stat semnaseră în 1960 o convenție potrivit căreia Germania Occidentală se angaja să ofere Israelului un credit de cincizeci de milioane dolari anual, fără vreo stipulație complimentară. Pe de altă parte însă, Ben Gurion

descoperi curînd că a dispune de bani era una, iar a avea unele surse de armament era cu totul altceva. Şase luni mai tîrziu, convenţia de la *Waldorf* fu completată cu o alta, semnată de miniştrii apărării ai Germaniei şi Israelului. Noua convenţie preciza că Israelul putea folosi banii vest-germani pentru a cumpăra armament tot din Germania.

Adenauer, conştient de implicaţiile ce le putea aduce cea de-a doua convenţie, amînă punerea ei în aplicare pînă în noiembrie 1961, cînd efectuă o vizită la New York pentru a se întîlni cu noul preşedinte, John Fitzgerald Kennedy.

Kennedy exercită presiuni asupra lui Adenauer. El nu dorea să livreze Israelului arme direct din S.U.A., dar voia totuşi ca acesta să le primească de undeva. Israelul avea nevoie de avioane de luptă şi de transport, de piese de artilerie de 105 mm, de vehicule blindate pentru transportul trupelor şi în special de tancuri. Or, Germania dispunea de toate, în cea mai mare parte de la americani.

Sub presiunile exercitate de Kennedy, cea de-a doua convenţie intră în vigoare. Primele tancuri germane începură să sosească la Haifa spre finele lunii iunie a anului 1962. Nu era însă cu putinţă să se menţină mult timp secretul ; prea multe persoane luaseră cunoştinţă de el.

ODESSA îl descoperi la sfîrşitul anului 1962 şi imediat, prin agenţii ei de la Cairo, îi informă pe egipteni.

La sfîrşitul anului 1963, situaţia luă o altă întorsătură. La 15 octombrie, Konrad Adenauer, vulpoiul de la Bonn, „cancelarul de granit", se retrase. Locul lui fu luat de Ludwig Erhard care, deşi ca părinte al „miracolului economic" al Germaniei se bucura de mare popularitate, în ceea ce priveşte politica externă era slab şi şovăitor.

Încă din perioada cînd Adenauer se afla la putere, în sînul cabinetului său exista un grup de persoane care în mod deschis se declarau împotriva înarmării Israelului şi căutau să oprească livrările de armament chiar înainte ca ele să înceapă. Bătrînul cancelar, nedezminţindu-şi marea lui putere, îi redusese însă la tăcere doar cu cîteva cuvinte şi lucrurile continuaseră să se desfăşoare normal.

Erhard era însă altfel de om şi îşi cîştigase deja porecla *Leul de cauciuc*. Imediat după ce el îşi luă postul în primire, grupul celor ce se opuneau înarmării Israelului, sprijinindu-se şi pe Ministerul de Externe, ce înclina spre îmbunătăţirea relaţiilor cu lumea arabă, pe care le dorea excelente, repuse problema pe tapet. Erhard începu să oscileze, deşi, în fond, de-

terminantă era voinţa lui Kennedy, potrivit căreia Israelul trebuia să primească armamentul „via Germania". Dar brusc surveni asasinatul. Marea întrebare în acele ore mici ale dimineţii de 23 noiembrie era una singură : va renunţa noul preşedinte, Lyndon Johnson, să facă presiuni asupra Germaniei şi-l va lăsa pe indecisul cancelar de la Bonn să revoce convenţia ? În fapt el nu o făcu, dar la Cairo erau mari speranţe că o va face.

Gazda veselei adunări era Wolfgang Lotz, născut la Mannheim în 1921. El trecea drept fost maior în armata germană şi un antisemit fanatic, care emigrase în 1961 la Cairo, unde înfiinţase şcoala lui de echitaţie. Blond, cu ochi albaştri şi o înfăţişare de vultur, era unul dintre principalii favoriţi ai personalităţilor politice influente din Cairo şi ai germanilor expatriaţi, în special ai celor din comunitatea nazistă.

Se întoarse către oaspeţi, cu un zîmbet larg. Nimeni nu-şi putea da însă seama dacă nu cumva în zîmbetul lui era şi ceva fals. În realitate, zîmbetul era fals în întregime. Se născuse evreu,[1] în Mannheim, dar în 1933, la vîrsta de 12 ani, emigrase în Palestina. Se numea Ze'ev şi avea gradul de maior în armata israeliană. În acel moment era unul din agenţii de frunte ai spionajului israelian din Egipt.

Acum, el abia aştepta plecarea oaspeţilor, deoarece ceea ce declarase unul din ei era de o importanţă vitală pentru Israel şi se gîndea cu desperare cum să facă să rămînă singur pentru a merge în baie şi a transmite mesajul la Tel Aviv. Dar faţa sa nu trăda cu nimic gîndurile care îl frămîntau, ci, dimpotrivă, continua să fie zîmbitoare.

Peter Miller se trezi a doua zi de dimineaţă aproape de ora nouă. Cînd ochii i se obişnuiră cu lumina, intră în baie, luînd cu el tranzistorul portativ pentru a asculta ştirile în timp ce-şi făcea duşul şi se bărbierea.

După ce se uscă, merse în bucătărie să-şi facă o cafea, însă în acelaşi timp sună şi telefonul. Se abătu spre salonaş şi răspunse.

— Peter ?

— Da, cine este acolo ?

— Karl.

Mintea îi era încă neclară şi nu recunoscu vocea.

— Karl ?

[1] Pentru detalii, a se vedea lucrarea *Spionaj în şcoala de echitaţie*, editată pe plan intern în anul 1976. (N.R.)

Vocea de la celălalt capăt al firului deveni nerăbdătoare:

— Karl Brandt. Ce e cu tine? Încă nu te-ai trezit?

Miller își reveni în fire.

— Oh, da, sigur, Karl. Îmi pare rău. Tocmai m-am sculat. Ce s-a întîmplat?

— E vorba despre evreul acela mort. Vreau să vorbesc cu tine.

Miller nu pricepea.

— Care evreu mort?

— Cel ce s-a gazat noaptea trecută în Altona. Nu poți să-ți reamintești nici atîta lucru?

— Da, desigur. Îmi amintesc... noaptea trecută... spuse Miller. Nu știam însă că era evreu. Ce e cu el?

— Vreau să vorbesc cu tine, îi răspunse inspectorul de poliție. Dar nu la telefon. Putem să ne vedem?

— Sigur, spuse el. Vrei să luăm prînzul împreună?

— Da, răspunse Brandt.

— În regulă. Dacă crezi că e ceva important, fac cinste eu.

Peter numi un mic restaurant, fixă ora treisprezece și puse receptorul în furcă. Era încă contrariat, deoarece nu concepea că sinuciderea unui bătrîn, fie el și evreu, ar putea constitui un subiect de senzație.

În timpul prînzului, Karl părea că dorește să evite subiectul pentru care îl chemase la întîlnire, dar, cînd se aduse cafeaua, el spuse fără vreo altă introducere:

— Omul de astă-noapte...

— Da, ce e cu el? interveni Miller.

— Probabil ai auzit cum i-au tratat naziștii pe evrei, în timpul războiului și chiar mai înainte?

— Desigur. Doar știi și tu că ne-au vorbit destul despre asta la școală.

Miller era tulburat și încurcat totodată. Ca tuturor germanilor mai tineri, li se spusese la școală că el și ceilalți concetățeni ai săi erau acuzați de crime de război în masă. În acel timp, acceptase ideea respectivă fără a ști măcar despre ce este vorba. Mai tîrziu, în perioada imediat postbelică, i-a fost greu să descopere ce înțelegeau profesorii prin aceasta. Nu avea nici pe cine întreba și nici pe cineva care să-l lămurească. La vîrsta maturității reuși să citească cîte ceva despre această problemă și cu toate că ceea ce aflase îl desgustase, nu concepea că el personal ar avea vreo legătură cu asemenea fapte. Totul se petrecuse altă dată, în alte locuri, la mari dis-

tanțe. Nici el, nici tatăl său și nici mama lui nu fuseseră acolo cînd se întîmplaseră aceste lucruri. De aceea, a rămas contrariat cînd Karl a adus în discuție subiectul respectiv.

La rîndul său, Brandt își agita cafeaua, el însuși fiind în încurcătură și neștiind cum să înceapă. În sfîrșit, se hotărî:

— Bătrînul de noaptea trecută era un german-evreu, care a fost închis într-un lagăr de concentrare.

Miller își reaminti fața mortului de pe targă. Așa sfîrșeau acești oameni? Era ridicol. Probabil că omul fusese eliberat de către aliați cu 18 ani mai înainte și ar fi trebuit să trăiască pînă la adînci bătrînețe. Fața mortului continua să-l obsedeze. Pînă atunci, după cîte își aducea aminte, nu văzuse încă pe cineva care să fi fost internat într-un lagăr. Pe de altă parte, și de acest lucru era sigur, nu întîlnise nici pe vreunul din ucigașii din S.S. Un astfel de om ar fi fost remarcat pînă la urmă, fiind altfel decît ceilalți.

Gîndul i se duse înapoi la publicitatea făcută în urmă cu doi ani cu ocazia judecării lui Eichmann la Ierusalim. Timp de cîteva săptămîni, capul de afiș al ziarelor l-au constituit relatările cu privire la acest caz. Îi veniră în minte fața din cabina de sticlă în care se afla asasinul și impresia odioasă ce i-o făcuse. Citise toate relatările presei în legătură cu procesul care, pentru prima oară, îl introdusese în activitatea și metodele de lucru ale S.S.-ului, în rezultatele lor finale. Dar toate acestea se petrecuseră într-un trecut mai îndepărtat, în alte țări. Nu-și făcuse însă probleme personale din aceste întîmplări.

Gîndurile îi reveniră la prezent, intuind atmosfera penibilă pe care o creau cuvintele lui Brandt.

— Și ce-i cu asta? îl întrebă pe detectiv.

Drept răspuns, Brandt scoase din servieta sa un pachet învelit într-o hîrtie groasă și îl puse pe masă.

— Bătrînul a lăsat un jurnal scris de el. De fapt, nici nu era așa bătrîn. Cincizeci și șase de ani. Se pare că și-a notat întîmplările din acele timpuri, ascunzîndu-și însemnările în obielele în care își înfășura picioarele. După război, le-a transcris pe toate, alcătuind astfel un jurnal.

Miller se uită la pachet cu un interes nu prea mare.

— Unde l-ai găsit?

— Era chiar lîngă cadavru. L-am luat de jos și l-am dus acasă. L-am citit noaptea trecută.

Miller îl privi pe fostul său coleg de școală plin de curiozitate.

— Și a fost rău ?

— Oribil. Nu-mi închipuiam că ceea ce le-au făcut acestor oameni a fost atît de îngrozitor.

— Și de ce mi l-ai adus mie ?

De data asta Brandt se află în mare încurcătură și dădu din umeri.

— M-am gîndit că poate scoți ceva interesant din el.

— Cui i-ar aparține acum de drept ?

— Legal vorbind, urmașilor lui Tauber. Dar ei sînt toți dispăruți, astfel că după părerea mea ar trebui să aparțină poliției, dar aceasta n-ar face altceva cu el decît să-l claseze la arhivă. Dacă îl vrei, îl poți avea, numai să nu se afle că ți l-am dat eu. Nu doresc să am necazuri cu autoritățile.

Miller achită nota și plecară împreună din local.

— Perfect, îl voi citi. Dar nu promit că am să depun vreun efort special pentru a scoate cine știe ce de aici. Poate vreun articol pentru o revistă.

Brandt se întoarse spre Peter, zîmbind ușor.

— Ești un bastard plin de cinism, spuse el.

— Nu, răspunse Miller. Spun asta deoarece, la fel ca pentru cea mai mare parte din public, este ceva care nu mă interesează nici ca timp, nici ca spațiu. Dar cu tine ce se întîmplă ? După zece ani de poliție credeam că ai să devii un tip mai dur. Aceste lucruri te-au impresionat, nu-i așa ?

Brandt deveni din nou serios. Privi la pachetul de sub brațul lui Miller și înclină ușor capul.

— Da, da, m-au impresionat. Niciodată nu am putut crede că a fost atît de îngrozitor. Și, ca să nu uit : este vorba nu numai de o istorie privind trecutul, ci și de una care s-a terminat aici la Hamburg noaptea trecută. La revedere, Peter.

Detectivul se îndepărtă, neștiind cît de mult greșise spunînd aceste cuvinte. Istoria nu se sfîrșise.

Capitolul II

Peter Miller duse pachetul pe care i-l dăduse Brandt acasă, unde ajunse puțin după ora trei. Îl aruncă pe masa din salonaș și, înainte de a se apuca să-l desfacă, se duse să-și prepare o mare cantitate de cafea. Se așeză în fotoliul său favorit, își puse o ceașcă de cafea la îndemînă, aprinse o țigară și apoi deschise pachetul.

Jurnalul era, de fapt, un dosar ce conținea între copertile tari de carton file prinse la margine cu agrafe ce permiteau ca unele să fie scoase sau altele noi introduse.

Dosarul cuprindea o sută cincizeci de pagini bătute probabil la o mașină veche, deoarece unele litere erau dezaliniate pe orizontală sau verticală, iar altele șterse. Se părea că fuseseră scrise cu mulți ani în urmă, fiindcă cea mai mare parte din pagini, deși netede și curate, erau îngălbenite de vreme. La început și la sfîrșit existau însă cîteva file mai noi, scrise, evident, doar cu puține zile mai înainte. Primele pagini constituiau un fel de prefață, iar cele de la sfîrșit semănau cu un epilog. Verificînd datele cuprinse în prefață și epilog, stabili că ele fuseseră scrise la 21 noiembrie, deci cu două zile mai înainte. Miller presupuse că aceste pagini au fost scrise după ce autorul lor luase hotărîrea de a-și pune capăt zilelor. Își aruncă privirea pe cîteva paragrafe de pe prima filă și fu surprins să constate că limba folosită era clară, o germană perfectă, a unui om cult. Pe hîrtia albă aplicată pe exteriorul primei coperți scria cu litere mari de tipar, executate cu cerneală neagră : JURNALUL LUI SALOMON TAUBER.

Miller se adînci mai mult în fotoliu, întoarse prima pagină și începu să citească.

[illegible] de război, aparținînd clasei [illegible]

[illegible] ca arhitect pînă în 1941. [illegible]

[illegible] pe o ladă de ambalaj, supraveghind cele cîteva mii [illegible]

[illegible] terminarea războiului, cînd aliații se refereau la el, îl [illegible]

[illegible] că nu exista nici o fabrică de [illegible] mașina respectivă era, de fapt, [illegible] limbajul lagărului, expresia «D[illegible]

[illegible] Roschmann la apelul de dimineață. De data [illegible] oferi nici un voluntar și de aceea Roschmann, [illegible] deloc prefăcută, începu să [illegible]

[illegible] ultimul rînd, [illegible] de aproape 65 ani, prevăzînd șiretlicul, [illegible]

[illegible] buși extenuată la pămînt. În [illegible] se o mulțime [illegible]

[illegible] Se uită [illegible]

[illegible] interiorul ghetoului și la jumătatea lui [illegible]

[illegible] la muncă sau la locurile de execuție.

Jurnalul continua apoi cu alte evenimente petrecute după [illegible] Tauber a devenit *kapo*.

[illegible]

[illegible]

Deşi Roschmann mă văzuse la față, se părea că își amintește de mine. Lovise atîția cu cravașa peste față, unul mai mult sau mai puțin nu conta pentru me[illegible]

Cea mai mare parte din cei aleși în această seară se încolonaseră și porniseră spre poarta lagărului, [illegible] fie duși pînă la pădurea din deal, unde să fie exec[illegible] tracit lîngă poartă aștepta și o dubă de gazare, din [illegible]

[illegible]

[illegible] ntracit era prea slăbită ca să [illegible] dubei, mult prea înaltă, se în[illegible] uitarăm unul la altul și încr[illegible]

[illegible]

— Ascultă Tauber, mi se pare că ești [illegible] N[illegible] ar trebui să te învățăm puțin [illegible]

[illegible] către femeie, se îngustară de [illegible] pe față.

— [illegible]

— [illegible]

— [illegible]

[illegible]

— [illegible]

Încuviință din cap mut. Zîmbetul i se transformă în rînjet.

— Ei bine, scumpul meu Tauber, unde-ți sînt manierele? Ajut-o pe doamna să urce în mașină!

Stam încă nemișcat, incapabil să fac vreun gest. Se apro-[illegible]

[illegible]

Îndată ce duba plecă, Roschmann se întoarse spre mine, [illegible] să rînjească:

— [illegible]

[illegible]

nici un blestem, fiindcă [illegible] tului de vinovăţie. Acesta [illegible] încă se mai tîra pe picioare...”

[illegible] Tauber [illegible]

[illegible] traşi la răspundere pentru crimele lor, au început [illegible]

[illegible]

ordonă sanitarilor [illegible]

[illegible] pe răniţi! Vasul a [illegible] -vă pe vas şi căraţi-l! [illegible] nostru.

[illegible] armelor [illegible]

[illegible] ce fagra [illegible] meu. Uitîndu-se [illegible] taseră tărgile să le debarce, [illegible]

— Cine a ordonat să fie [illegible] aceşti oameni?

Hoschina n se apropie de el, venind din spate, şi spuse:

[illegible]

— Vasul a fost [illegible] pe front şi pe aceştia [illegible]

[illegible]

[illegible] să privesc scena şi-l văzui pe Hoschmann [illegible] lui, cu care trase între umerii căpi- [illegible]

[illegible] se răsuci şi muri înainte de a cădea cu spatele [illegible]

[illegible] care-l avea la gît căzu şi, cînd m-am apro- [illegible] medalie. Nu am aflat niciodată numele căpi- [illegible] însă «Crucea de cavaler cu coroana de [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] nou şir de atrocităţi ale [illegible]

[illegible] gărului din Stuthof au fost conduşi spre Berlin în [illegible]

Grupul lui Tauber a fost trimis la închisoarea oraşului şi lăsat pe seama unor bătrîni ce alcătuiau paza locală şi care, nefiind în stare să-i hrănească, le dădeau voie să-şi caute de mîncare prin satele din împrejurimi.

Cu prilejul uneia din aceste ieşiri, Tauber l-a întîlnit din nou pe Roschmann.

...Era în ziua de 3 aprilie 1945. În acea zi fusesem cu [illegible] oraş, şi adunasem un sac de cartofi. Ne trăgeam înapoi cu prada noastră [illegible] -se spre vest. Încetini puţin pentru a evita o căruţă [illegible] pe şosea, iar eu uitîndu-mă, fără a-i da atenţie deose- [illegible] cercau şansa de a scăpa spre vest. Alături de şofer, îmbrăcat într-o tunică [illegible]

[illegible]

[illegible] tohului şi rămase timp îndelungat cu ochii aţintiţi în tavan. Aproape de ora cinci dimineaţa, înainte de a adormi, hotărîrea sa era luată. Va face totul pentru a pune mîna pe Eduard Roschmann.

Capitolul III

[illegible] …uller adormise, un *Coronado* gigant [illegible]

[illegible] …ţingă a fetei. Din micul grup de oameni care au văzut vi… [illegible] fiind una şi aceeaşi persoană cu cea aflată acum în avion.

[illegible] …ţean argentinian, nume care prin semnificaţia lui reprezenta o glumă sinistră la adresa lumii întregi, căci Suertes în spa… [illegible] lui Hitler pentru lagărele de concentrare. Pe listele celor „căutaţi", atît în Germania de Vest, cît şi în Israel, el figura pe locul trei, după Martin Bormann şi fostul şef al Gestapoului. [illegible]

Rolul pe care Richard Gluck l-a jucat în crimele comise de S.S. a fost unic şi se potrivea perfect cu modul cum reuşise să-şi asigure deplina dispariţie în mai 1945. Mai mult

[illegible]

[illegible]

conventie ? Ştii de tancurile, tunurile şi alte ge[illegible]
ment [illegible] şi în prezent se livrează în cantităţi masive din
[illegible] în Israel ?

[illegible] desigur.

[illegible] eşti la curent cu faptul că organizaţia noastră face [illegible]

[illegible]

Israelul ce va veni ?

[illegible]

[illegible] dată vreau să mă refer la linia politicii noastre, care [illegible] să fie aceea de a-i informa cît mai amănunţit pe egipteni cu date privind convenţia trădătoare pentru ca ei să poată face, pe căile diplomatice, cele mai puternice presiuni asupra Bonn-ului. Aceste presiuni au contribuit deja la formarea unui grup în Germania, care, din motive politice, se opune cu în-[illegible]

[illegible]

[illegible]

— Excelent, răspunse Gluck

[illegible]

— [illegible] reprezintă al doilea pilon al planului nostru. Între-acie[illegible] ODESSA a numit un ofiţer care să recruteze din Germania [illegible]

[illegible]

mulțimii. Deși nu erau decît [illegible] de încărcătură explozivă atomică, ele [illegible] asemenea arme care urmau să fie lansate [illegible] Israel...

Generalul Glück făcu o pauză, trase din [illegible] de [illegible], reveni apoi la situația prezentă.

— Necazul este că nu sîntem în măsură, deocamdată, să oferim sistemul de teleghidare pentru rachete, iar [illegible] jinul cît mai multor arabi pentru *ODESSA* și, totodată, să îndeplinim una din dorințele fuhrerului nostru, [illegible] evreilor — nu poate fi îndeplinit. Avem însă un om care conduce activitatea de realizare a sistemului de teleghidare; el se află în Germania Occidentală și se numește [illegible] *Vulkan*. Poate îți amintești că, în mitologia greacă, [illegible] făurarul care producea fulgerele zeilor.

— E vorba de un savant? întrebă subalternul cu [illegible].

— Nu, este un om de-al nostru. I-am procurat un pașaport fals și i-am pus la dispoziție, din Zürich, un fond de un milion de dolari, cu ajutorul căruia să înceapă construirea unei fabrici în Germania. Scopul inițial era să folosim această fabrică drept un paravan pentru un alt gen de cercetări, [illegible] tru un timp în vederea realizării sistemelor de teleghidare necesare rachetelor. Fabrica pe care o conduce *Vulkan* construiește radiotranzistoare. Dar asta e numai o acoperire. În secția de cercetări a fabricii, un grup de oameni de știință se ocupă de conceperea unor sisteme de teleghidare care să poată fi adaptate rachetelor.

— N-ar fi mai simplu să lucreze chiar în Egipt? întrebă celălalt.

Glück zîmbi din nou și începu să se plimbe prin cameră.

— Tocmai în asta constă ideea genială a întreprinderii [illegible] la baza unui contract strict secret, pen[illegible] rării de la Bonn.

[illegible] scaun:

[illegible]

[illegible] de o asemenea amploare pot fi întreprinse numai de [illegible] puteri. Acest program a înghițit o bună parte din fondurile noastre secrete. Acum înțelegi importanța lui *Vulkan*?

— Desigur, răspunse șeful *ODESSEI* din Germania. Dacă s-ar întîmpla ceva, s-ar putea continua programul?

— Nu. Fabrica îi aparține. El este președinte, director general, singurul acționar și executorul plăților. Savanții îl [illegible] doar pe el și nimeni altul nu cunoaște adevărata natură a cercetărilor. Restul angajaților cred că în această secție se pun la punct niște circuite de microcurenți menite să producă o breșă pe piața tranzistoarelor. Păstrarea secretului se explică prin dorința de a fi apărat de spionajul industrial. Singurul om de legătură este *Vulkan*. Dacă el ar pleca, întregul [illegible] s-ar da peste cap.

— Îmi puteți spune numele fabricii?

Generalul Glück se gîndi cîteva momente, iar apoi men[illegible] un nume. Celălalt se uită la el cu surprindere.

— Dar cunosc această fabrică, spuse el.

— Sigur că da, este o firmă foarte apreciată.

— Și directorul general este...?

[illegible] cît de important este. Din această cauză, vei mai primi o însărcinare. Aici...

[illegible]

[illegible] gentina.

Glück dădu din cap.

[illegible] zultatele activității lui au atins un stadiu important, aș [illegible] spune chiar crucial. Ca atare, dacă cineva, oricine ar fi, v[illegible] [illegible] om, va trebui să fie moderat. Mai întîi o atenționare și apoi o soluție care să-l reducă definitiv la tăcere. Mă urmărești ? Nimeni, repet, absolut nimeni nu trebuie să-l expună pe Vulkan vreunui pericol ori să-i cunoască adevăratul nume.

Generalul S.S. se ridică.

— Am terminat. Acestea au fost instrucțiunile pentru dumneata.

Capitolul IV

[illegible] știi dacă mai trăiește.

[illegible] Karl Brandt ședeau unul lîngă altul în [illegible]na primului, oprită în fața casei detectivului. Era dumi[illegible] ziua liberă a acestuia, și Miller îl condusese acasă după [illegible]

— Nu, nu știu, și de aceea va trebui să stabilesc în pri[illegible] rînd adevărul. Dacă Roschmann e mort, desigur, totul [illegible] de baltă. Poți să mă ajuți ?

Brandt se gîndi la ceea ce i se cerea și apoi dădu încet din cap.

— Nu, îmi pare rău. Nu pot.

— De ce nu ?

— Iată care este situația. Dîndu-ți jurnalul, ți-am făcut o favoare, crezînd că poți scoate ceva interesant din el pentru [illegible] tale, dar nici prin gînd nu mi-a trecut că vei încerca [illegible]

— Fiindcă din acest jurnal nu poate ieși un subiect, re[illegible] Miller. Ce să scriu ? „Surpriză, surpriză : am descoperit [illegible]r cu foi volante în care un bătrîn ce s-a sinucis prin [illegible] trăite în timpul războiului". Crezi [illegible] dispus să-mi cumpere un asemenea [illegible] că jurnalul este un document in[illegible] [illegible]zis sute de memorii din timpul războiului și lumea s-a să-[illegible]

[illegible]

[illegible]

— [illegible] eu cunosc poliția [illegible] să protejăm orașul de [illegible] bilizeze cîțiva detecti[illegible]

[illegible]

[illegible] mergi nestingherit la [illegible]. Eu am o soție, doi copii și [illegible] intenționez să mi-o periclit[illegible]

[illegible] mann este un [illegible]

[illegible] decît am făcut-o. Propunerea mea va fi de la bun început refuzată, iar faptul că am avut o astfel de inițiativă [illegible] menționa în dosarul personal și voi spune adio oricărei avansări [illegible]

— În regulă. Să știi însă că eu nu mă las. Trebuie să [illegible]

[illegible] acesta a fost deja închis.

— [illegible]

— [illegible] era [illegible] nume Marx.

— Asta poate constitui un început. Unde se găsește acest Marx ?

— De unde să știu ? răspunse interogativ Brandt.

[illegible] numele de Marx ?

— [illegible] despre el [illegible]

— [illegible]

Brandt suspină.

— [illegible] oameni [illegible] de Marx [illegible]

— [illegible] ? întrebă Miller.

— [illegible] găsi pe Marx, îți vom fi recunoscători.

— [illegible] încerca, spuse Miller.

[illegible] își strînseră mîinile și se despărțiră.

[illegible]

— [illegible] cineva prin gazare aici acum cîteva nopți, spuse Miller.

[illegible]

— Le-am aruncat în spatele casei.

[illegible]

Cercetă fiecare lucru în parte, dar nu găsi nici un indiciu care să-i permită identificarea lui Marx.

— Asta e tot ? întrebă el.

— Da, răspunse [illegible]

— Nu aveţi nici un chiriaş cu numele de Marx ?

— Nu.

— Nu cunoaşteţi pe cineva cu acest nume ?

— Pe nimeni.

— Avea bătrînul Tauber vreun prieten ?

— După cîte ştiu eu, nu. Trăia absolut singur. Pleca şi venea la orice oră, clătinîndu-se pe picioare. Cam excentric ; mai bine zis, dat în mintea copiilor, dacă vreţi să ştiţi părerea mea. Chiria şi-o plătea însă la timp. Nu făcea nimănui nici un rău şi nu deranja pe nimeni.

— Nu l-aţi văzut niciodată pe stradă cu cineva ?

[illegible]

[illegible]

Timp de trei zile, Miller cutreieră străzile umblate de [illegible] măcelăriile, prăvăliile de mărunţişuri, berăriile şi tutungeriile [illegible]

[illegible]

[illegible] nind înainte clătinîndu-se, [illegible] vorbit singur şi aruncînd priviri piezişe în [illegible]

[illegible]

— Pentru ce vreţi să ştiţi [illegible] întrebă cel mai mare [illegible]

[illegible]

— Domnule

Se opri şi se întoarse. Cel mai mic din grup îl prinse din urmă.

— L-am văzut odată vorbind cu un om. Şedeau şi vorbeau.

— Unde i-ai văzut ?

— În josul fluviului, pe o bancă de pe malul înverzit al apei.

[illegible]

[illegible] văzu pe mal o duzină de bănci goale. Gîndurile i se întoarseră [illegible] conversaţia, că în vremurile de astăzi banii sînt în valoare [illegible]

[illegible] aşa era.

Miller vîrî restul în buzunar, porni *Jaguarul* şi se îndreptă spre oficiul poştal al Altonei. Aici se apropie de fereastra asigurată cu un grilaj pe care scria : „Pensii“

— Puteţi să-mi spuneţi şi mie în ce zi primesc pensionarii sumele cuvenite ? o întrebă el pe funcţionara corpolentă de dincolo de grilaj.

— Desigur, în ultima zi a lunii, răspunse ea.

— Asta înseamnă că sîmbătă, nu ?

— Se exceptează sîmbetele. Luna asta, [illegible] fi vineri, adică poimiine.

— Se ridică de aici și pensiile de in[illegible]?

— D[illegible]

— T[illegible]

— D[illegible]femeia.

— La ce oră ?

— De la ora deschiderii pînă la închidere.

— Vă mulțumesc.

Vineri dimineața Miller se găsea la oficiul poștal, [illegible] convinge că sînt toți. [illegible] hainei și privi împrej[illegible] cîteva minute, se întoar[illegible]

Bătrînului îi trebuiră douăzeci de minute pentru a parcurge jumătatea de milă existentă pînă la Elba, după care se îndreptă spre mal, trecînd peste cîmp, și se așeză pe o bancă. Miller se apropie încet

— Domnul Marx ? întrebă el

Bătrînul se întoarse. Nu păru surprins că își auzea numele rostit de un străin

— Da, sînt Marx, spuse el grav

— Numele meu este Miller

[illegible]

— Vă rog.

Miller se așeză lîngă el și-i comunică :

— Vă informez că domnul Tauber e mort.

Bătrînul nu manifestă nici mîhni[illegible] primi[illegible]

— Ah, asta e deci, spuse el.

Miller [illegible]

— [illegible]

Nu răspunse Marx. [illegible]

— Da, mi-a spus odată despre ast[illegible]

— L-ați citit ? întrebă Miller

— Nu, niciodată n-a permis cuiva să-l citească, dar mi-a [illegible] despre el

În acest jurnal descrie [illegible] Riga, în timpul războiului.

— Da, mi-a spus că a fost la Riga.

— Ați fost și dumneavoastră ?

[illegible] se întoarse și privi la Miller cu ochii triști și im[illegible]

[illegible] Roschmann [illegible] ceva despre el ?

— Oh, da. Singurul lucru care-l ținea în viață era spe[illegible]

— [illegible] mărturisește și în jurnal. L-am citit după moartea [illegible] aduc în fața tribunalului. Mă înțelegeți ?

[illegible] Tauber vreodată că Roschmann este încă [illegible]

Marx dădu ușor din cap.

— Nu, l-a văzut luna trecută

Cîteva minute se așternu tăcerea. Miller privea către [illegible] în, iar acesta spre apele fluviului.

— Luna trecută ? repetă Miller în cele din urmă. V-a [illegible]

— Da, se plimba noaptea tîrziu, așa cum obișnuia [illegible] cînd nu putea să [illegible]. Se întorcea acasă trecînd prin fața Operei exact în momentul cînd spectatorii ieșeau din sală. Atunci l-a văzut Tauber pe Roschmann, urcîndu-se, împreună cu încă doi indivizi, într-un taxi.

— Fiți atent, domnule Marx, e foarte important să [illegible] dacă Tauber l-a văzut cu siguranță pe Roschmann.

— Da, mi-a spus că el era.

— Întrucît în cei aproape nouăsprezece ani scurși cînd l-a văzut ultima oară, Roschmann a putut să-și schimbe înfățișarea, se pune întrebarea dacă Tauber putea fi atît de sigur.

— Mi-a spus că zîmbea.

— Ce făcea?

— Zîmbea. Roschmann zîmbea.

— Și asta e atît de concludent?

Marx încuviință din cap de mai multe ori.

— Tauber mi-a mărturisit că dacă l-ai fi văzut pe Rosch-[illegible]

[illegible]

[illegible] pe această bancă.

[illegible]

[illegible] povesti.

Marx se uită la ziarist și fu de acord:

— O, da, șopti el încet. Și el știa acest lucru. Vedeți, tocmai de aceea s-a sinucis.

Capitolul V

Deoarece întrevederea cu Marx nu-i aduse nimic nou, Peter Miller se hotărî să obțină date din alte surse. Mai întîi luă legătura cu consilierul juridic al unora din revistele la care colabora și se interesă la acesta care ar fi autoritățile [illegible]

[illegible]

[illegible] Eduard Roschmann.

[illegible]

În cele din urmă, un funcționar al uneia din bibliotecile orașului îl puse în temă despre existența unei Comisii Z.

— Are sediul în Ludwigsburg, îi spuse acesta lui Miller. Numele complet: Agenția centrală federală pentru elucidarea crimelor de război comise în zonele ocupate de naziști. Este cunoscută însă sub denumirea de Comisia Z, fiind singura instituție ce-i vinează pe naziști în Germania și chiar în străi-[illegible]

După ce termină de citit, Miller scoase din dosar [illegible] fotografii și ultima filă, rugîndu-l pe funcționarul [illegible]

[illegible] de asemenea [illegible] pe care [illegible] diase.

Zece minute mai tîrziu, printr-o ferestruică din [illegible] funcționarului, apărură două plicuri. Acesta le ridică și î[illegible] trebă :

— Dosarul Eduard Roschmann ?

— Pentru mine, spuse Miller, întinzînd mîna și lui[illegible] plicul

— Atunci acesta este al dumneavoastră, spuse [illegible]narul, dînd plicul al doilea celeilalte persoane.

[illegible]

După ce apelul îi fu recepționat, se prezentă scurt și intră direct în subiect

— Am fost astăzi la centrul de documentare. Acolo [illegible] cumind, am crezut că e bine să vă informez.

La cererea interlocutorului, dădu semnalmentele lui Miller și numărul de înmatriculare al mașinii

Capitolul VI

Aflat într-o limuzină, generalul Meir Amit, șeful *Mos[sad]*-ului, se îndrepta în acea dimineață de 5 decembrie 1963 [spre] locul în care urma să aibă loc obișnuita ședință opera[illegible] [u]nei scurte informații [illegible] la unul din agenții săi din Cairo și care se referea la pro[b]lema rachetelor

Generalul ședea rezemat de spătarul tapițat al canapelei [di]n spate și se gîndea la lunga istorie a acestor rachete, aflate [illegible] [gene]ralul Isser Harel

[illegible] [urma]te să fie prezentate publicului pe străzile din Cairo, *Mos[sad]* [illegible] [in]formație a sosit de la Cairo, el pusese ochii pe fabrica de ra[chete] ținînd-o sub o supraveghere permanentă. Se aflase că [prin i]ntermediul *ODESSEI* se recrutau pe scară largă experți [illegible] care să lucreze la rachete. Chestiunea deveni și mai [serio]asă, cînd în luna mai a anului 1962 fizicianul austriac de [illegible] Yokiek din Viena, solicitat să lucreze în Egipt, nu numai [c]ă refuză propunerea, dar și luă contact cu israelienii pe care [illegible] ele sale îi electrizară. El povesti agentului trimis de *Mossad* pentru a-l contacta că se preconiza înzestrarea rache[illegible]

[1] Pentru detalii privind înființarea, organizarea și funcționarea [illegible] *secret între Tel Aviv și Cairo*, editată pe plan intern în 1972 (N.R.)

telor destinate a fi folosite împotriva Israe[illegible] nuclear iradiant şi culturi de ciumă. Atît de im[illegible] informaţia, încît Isser Harel luă avionul de [illegible] vorbi personal cu Yoklek, care îi reconfirmă in[illegible]

Întors acasă, Isser Harel luă legătura cu pr[illegible] Ben Gurion şi insistă să i se permită începerea unei campanii de represalii împotriva oamenilor de ştiinţă germani care lucrau în Egipt sau intenţionau să facă acest lucru.

Premierul — temîndu-se că aceasta ar periclita fu[illegible] armamentului vest-german — recurse la un [illegible]

[illegible] împuterniciri.

[illegible] de indivizi, condus din umbră de un anume Leon, şi [illegible] în lacul Starnberg

[illegible] Hamburg. Cînd domnişoara Hanelore [illegible] sa, l-a deschis, acesta a explodat, l-a mutil[illegible]

[illegible] sau nu la Cairo, se întorcea [illegible] Deodată un Mercedes [illegible] podea, în timp ce un [illegible]

[illegible] cetăţean [illegible]

[illegible] germani vizaţi

[illegible] Risig a primit o scrisoare în care se vorbea [illegible] asemănătoare. La 27 septembrie, o [illegible] dr. Kirmayer. Pentru o parte din [illegible] aceasta a însemnat ultimul semnal [illegible], dr. Pilz părăsi oraşul şi se întoarse în Germania, luînd cu el şi pe nefericita domnişoară Wenda. Îi urmară şi alţii, sub influenţa scrisorilor de ameninţare

[illegible] de pe bancheta din spate a limuzinei ştia că pro[illegible] construcţiei de rachete nu fusese încă oprit. Informa[illegible] pe care tocmai o primise dovedea acest lucru. Îşi aruncă [illegible] o dată privirea asupra mesajului descifrat. El menţiona [illegible] că bugetul departamentului în cauză a crescut de zece ori [illegible] mai era nici o îndoială

[illegible] suburbia de nord a Tel A[illegible] [illegible] [illegible] Mossad [illegible]. La parter exista o bancă, iar în [illegible] Mossad [illegible]

Întîlnirea șefilor serviciilor secrete israeliene avea lo[c] într-o încăpere goală și rece, zugrăvită în alb, cu o masă lun[gă], din al cărei capăt prezida șeful *Mossad*-ului.

La dreapta generalului Amit era locul șefului *Aman*-ului, iar în stînga, al șefului *Shabak*-ului. Ceilalți doi erau di[rec]torul general al serviciului de cercetări al Ministerului [de] Externe și directorul unui serviciu ce se ocupa în exclusi[vi]tate de soarta evreilor din „țările de persecuție"

Mai erau prezenți încă doi funcționari în calitate de observatori : inspectorul general al poliției și șeful departam[en]tului speci[al], brațele executive ale *Shabak*-ului pentru [illegible] luptei împotriva terorismului din interiorul țării

Ședința din acea dimineață era una obișnuită. Meir A[mit] își ocupă locul în capul mesei și discuțiile începură. El păs[tră] „bomba" pînă în ultimul moment. În timp ce-i informa [pe ceilalți despre] această noutate, în încăpere se așternu o liniște a[illegible] și cum toți cei prezenți ar fi avut în fața ochilor viziunea d[e]zastr[ului]

În sfîrșit, șeful *Shabak*-ului spuse

— Este absolut necesar ca aceste rachete să nu părăsească niciodată solul. Dacă nu putem să-l oprim să le construiască, atunci să nu le permitem să-și ia zborul

— De acord, dar cum ? întrebă Amit, taciturn

— Să le distrugem cu toate mijloacele de care [illegible] mormăi cel întrebat

— Ar însemna să începem un război nefiind înarmat[i] [illegible] Amit. Pe moment [illegible]

[illegible]

Pentru cîteva secunde se așternu d[illegible] [illegible] circula prin mintea fiecăruia. În cele din urmă, unul o puse :

[illegible]

[illegible] numele real al lui *Vulkan* este Eduard Roschmann

[illegible] um ?

Persoana respectivă era cunoscută ca un avocat inteli[g]ent care a obținut multe succese în meserie, dar el avea, în [acela]și timp, și funcția de șef suprem al organizației *ODESSA* [illegible] Werwolf

[illegible]

[illegible] numele real al lui *Vulkan* este Eduard Roschmann

Se uită la fila din blocnotesul pe care scrisese numărul [ma]șinii lui Miller și apăsă pe unul din butoanele aflate pe [b]iroul său. Cînd secretara îi răspunse din camera vecină, o [î]ntrebă :

— Hilda, cum se numea detectivul particular folosit de [no]i luna trecută în cazul acela de divorț ?

— Memmers. Heinz Memmers

— Dă-mi numărul lui de telefon. Nu, nu-l suna dumneata. [Dă-]mi numai numărul

Și-l notă în blocnotes, se ridică și traversă camera, mergînd spre un seif zidit în perete. Scoase din el o carte groasă și grea și se înapoie la masa lui de lucru. Răsfoi paginile și [illegible] Walter. Urmări cu degetul în dreptul lui Heinz, observă data [illegible] și socoti în minte vîrsta pe care acesta o avea la sfîr-

[illegible]

Un minut mai tîrziu, se auzi o voce [illegible]

— Memmers [illegible]

[illegible]

Interveni o liniște mormintală, întreruptă doar de [illegible]

[illegible] membri S.S.

[illegible] pictura [illegible]

— Așa să fie ?

Nu te conving dacă îți spun că proiectul meu număr conține numai cinci cifre [illegible]

[illegible]

Da, domnule, răspunse Memmers.

[illegible]

— La ordinul dumneavoastră, se auzi acordul interlocutorului.

[illegible]

[illegible] adresa, profesia, familia, protectorii [illegible] dumneata [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] de nici o cheltuială, protestă M[illegible]

[illegible] Werwolf și închise telefonul.

[illegible]

[illegible] mații care să-l orienteze în căutările sale.

Funcționara interpelată îl anunță pe ac[illegible] Miller se găsi într-un mic birou în fața unui tînăr cam de 30 de ani.

— Cu ce vă pot fi de folos ? întrebă el.

— Vreau să scriu un articol despre unul din cei mai cruzi ofițeri S.S., căpitanul Roschmann, căutat și de autoritățile [illegible] englezi și, în caz afirmativ, ce s-a întîmplat cu el ?

— Habar n-am, răspunse tînărul, pentru că, în 1949, am predat toate dosarele guvernului dumneavoastră, care și-a asumat sarcina de a continua ceea ce am început noi. Bănuiesc că acum ele se găsesc în Germania.

[illegible]

[illegible] american din Berlinul de Vest că ați cerut de la el o copie [illegible] dosarului acestui om. Probabil ați avut un motiv serios de [illegible]

[illegible]

[illegible] americane, a [illegible]

[illegible]

[illegible] înțelegeți [illegible]

[illegible]

— Am șansa să ajung la ele ?

— Mă îndoiesc. Nu cred că i s-ar permite unui reporter să le vadă.

— Vă mulțumesc, deși sînt dezolat, și vă rog să-mi spuneți dacă mai există aici cineva care a lucrat pe vremea aceea.

— Vă referiți la personalul ambasadei ? Mă tem că nu. Toți au fost schimbați, chiar de mai multe ori, spuse atașatul [illegible] este Cadbury. Cred că pe vremea [illegible]

— Cadbury ? întrebă Miller.

— Da, este corespondent pentru străinătate, un fel de șef [illegible]

[illegible]

[illegible] apropiere.

[illegible]

Fiind nevoit să mai rămînă [illegible]

— Domnul Cadbury ?

— Da, spuse englezul, întorcîndu-se și privindu-l pe Miller cu prudență.

— Numele meu este Miller. Peter Miller [illegible] Hamburg. Puteți [illegible]

[illegible]

naliii cei mai odioși din zona noastră au fost [illegible]

[illegible] stufoase

— Și dumneata vrei să afli acum ?

[illegible] vărul. Vreți să mă ajutați în cercetările mele cu privire la [illegible]

— Dacă pot, da, răspunse Cadbury. Ce dorești să știi ?

[illegible] lagărului din Riga ?

[illegible] în zona [illegible]

— Atunci de ce au cerut autoritățile dumneavoastră o [illegible]

— Probabil că Roschmann a atras în vreun fel atenția [illegible] fel sau altul, s-a aflat și în atenția noastră.

[illegible]

tr-unul din colțurile încăperii [illegible]
nușii, pline cu documente.

După mai multe ore de căutare, [illegible]

deodată „Evrika" și scoase [illegible]
îngălbenită de timp, care purta data de 23 dec[illegible] 1947.

[illegible]

birou, în timp ce Miller se apleca s-o citească.

„Guvernatorul militar britanic Hanovra, 23 [illegible]
Un căpitan, unul din cei mai de seamă S.S.-iști [illegible]

[illegible]

var, s-a stabilit cu certitudine că individul arestat este Eduard Roschmann, fapt rezultat din dosarul său personal, găsit la [illegible]
Cadbury"

Miller citi acest scurt comunicat de patru-cinci ori.

— Dumnezeule, răsuflă el. L-ați prins.

Ziaristul mai află de la Cadbury că în perioada aceea, dacă Roschmann a fost arestat, cazul său trebuia să cadă în competența autorităților britanice.

— Ai auzit de lordul Russel din Liverpool? întrebă Cadbury.

[illegible]

[illegible] scrisoare de recomandare de la Cadbury și [illegible]
de succes, Miller plecă hotărît [illegible]

[illegible]

— Sînt bucuros că m-ați chemat, spuse el. M-am întors la Hamburg în noaptea asta, destul de tîrziu.

— Ai [illegible]

[illegible]

cu reviste ilustrate. După toate aparențele, îi merge bine.

[illegible]

— Nu, și e cu atît mai ciudat, cu cît nimeni nu știe nici [illegible]
[illegible] telefon, pretextînd că sînt de la redacția [illegible]

Altceva?

[illegible] mașină foarte elegantă. Un *Jaguar* negru, model [illegible]

[illegible]

— În mod sigur, nu în Hamburg, replică Memmers. A [illegible]

[illegible]

— Am înțeles. O voi suna pe prietena lui și [illegible]
[illegible] să mă informeze unde îl pot găsi.

[illegible]

Bonn.

Miller se întoarse la hotel, intenţionînd să telefoneze [illegible] să-şi comande un bilet pentru marţi, 31 decem[illegible] 19[illegible], la avionul de Londra. Cînd ajunse la recepţie, [illegible]nara de dincolo de ghişeu îi zîmbi amabilă şi-i spuse

[illegible]

— Numele meu este Schmidt. Dr. Schmidt.

— Ce pot face pentru dumneavoastră ?

Schmidt zîmbi ca şi cum şi-ar fi cerut scuze şi aruncă o privire pe fereastră.

— Mi s-a spus că sînteţi ziarist. Adevărat ? Un ziarist [illegible] e bun [illegible] a fi foarte perseverent şi foarte tenace, spuse el, zîmb[illegible]

[illegible]

[illegible]

— Nu. Ultima urmă descoperită de mine datează din anul 1945. Atunci era încă în viaţă.

— A, da, desigur, spuse [illegible]

[illegible]

— Miller, eşti ridicol. Dă-mi voie să-ţi dau un sfat : [illegible] de aceste [illegible]

Miller îl privi fix, impasibil.

— Probabil, trebuie să vă şi mulţumesc, spuse el rece.

— Dacă vei asculta sfatul meu, poate, replică doctorul.

— Iar mă înţelegeţi greşit, nu se lăsă Miller. Roschmann a fost văzut la mijlocul lunii octombrie a anului acesta în Hamburg. Dealtfel, prezenţa dumneavoastră aici demonstrează [illegible]

[illegible]

Ochii doctorului Schmidt erau reci, dar se puteau citi în [illegible]

[illegible]

să plece, dar celălalt îl apucă de braţ şi îi zise :

— Dumneata nu ești evreu, Miller, [illegible] nostru. Ți-am făcut noi vreodată vreun rău [illegible]

Ziaristul își eliberă brațul printr-o [illegible]

— Domnule doctor, dacă n-ai înțeles [illegible] înțelege niciodată

— Ah, voi ăștia din generația tînără. [illegible] De ce nu vreți niciodată să faceți cum vi se spune ?

— Fiindcă ăsta e felul nostru de a fi. Sau cel puțin ac[illegible] e felul meu de a fi.

— Nu ești prost, Miller, dar te comporți ca și cum ai fi [illegible] Măcar dacă ai fi una din acele creaturi ridicole care permane[illegible] sînt stăpînite de ceea ce le place să numească co[illegible] în ceea ce le privește, mă îndoiesc că este așa. Mai de[illegible]

[illegible]

holul.

Capitolul VII

Miller [illegible] acesta îi deschise personal [illegible]

— [illegible] recent la Bonn, se adresă ziaristul nobilului bri[illegible]c, și am dejunat cu domnul Anthony Cadbury. Dînsul mi-a [illegible] scrisoare de recomandare. Puteți [illegible]

[illegible]

— [illegible] ry. Nu cred să-l cunosc

— [illegible] presă britanic, spuse Miller, ce se [illegible] Germania. Scria despre procesele [illegible] criminalilor de război la care ați fost consilier ju[illegible] Josef Kramer și ceilalți din Belsen. Vă reamintiți de aceste procese ?

— Sigur că da. Da, Cadbury, reporterul. Mi-l reamintesc [illegible]

M[illegible], ridică din sprîncene și spuse :

— Hm. Ajutor pentru a prinde un nazist ? Pentru asta [illegible]

Miller intră direct în subiect, povestind totul de la în[illegible] și apoi scoase din buzunar cele două fotografii ale lui Roschmann [illegible] spre examinare lordului Russell. Acesta le [illegible] începu să se plimbe îngîndurat prin cameră

— Da, spuse în sfîrșit. Mi-am adus aminte de el. Dosarul [illegible] a fost trimis la Hanovra de autoritățile din Graz. Cadbury a reușit să culeagă din el datele necesare întocmirii comunicatului său.

[illegible]

noi. Nu știți unde se află în prezent ?

— Nu, spuse Miller.

— În regulă, tinere, am să-ți povestesc tot ceea ce știu.

[illegible]

nele și magazi [illegible]
frontiera aust [illegible]
în care cunoștea d [illegible]

[illegible]

sumară în Latuberie, britani [illegible]

[illegible] aflată la o jumătate [illegible]
pe acesta la un medic [illegible]

După trei luni, [illegible]

[illegible] ă în august 1947, [illegible] mari criminali S.S. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Munchen"

Lordul Russel se opri și își goli pipa.

— Ce s-a întîmplat apoi ? întrebă Miller.

— A scăpat.

— Ce spuneți ?!

[illegible] aflată noua dumneavoastră republică și noi am predat toate dosarele la Bonn.

[illegible] Miller.

tice, răspunse lordul Russel.

— Am fost deja acolo.

— Nu te-au prea ajutat, nu ?

— Deloc.

Simon Wiesenthal ?

— Wiesenthal ? Da, vag. Numele îmi spune ceva, dar nu îl pot localiza.

Locuiește la Viena, însă e evreu polonez. În vreo pe...

hotărît să-și petreacă restul zilelor identificînd și den... pe criminalii naziști „căutați". Nu face parte din genul celor duri. Culege toate informațiile pe care le poate obține despre

... dea pace, însă un însemnat număr de

— Da. L-a identificat la Buenos Aires, unde locu...

— Îl cunoașteți ? întrebă Miller.

— Da. Dar ar fi mai bine să-ți dau o recomandare. Sînt ...

...zentare te va ajuta.

... caută locuința lui Wiesenthal. O găsi destul

... este Peter Miller. Aș dori să vorbesc cu ... o scrisoare de recomandare.

... și o dădu fetei, care îi zîmbi scurt și ... te cîteva minute, reapăru la capătul co...

... pe aici !

... într-o altă cameră, unde o persoană

... să intrați ! îl invită Simon Wiesenthal.

... masiv decît se așteptase Miller. Un om ... m înălțime, purtînd o jachetă groasă, ... și aplecat în față, de parcă în permanență s-ar ... ceva anume. În mînă ținea scrisoarea lordului

— Lordul Russel îmi scrie că dumneata ești interesat să descoperi un fost criminal S.S., începu el fără altă introducere.

— *Măcelarul din Riga* ? Este unul din cei 50 de „cău-... eseri de el ?

Miller începu să-i explice cît mai pe scurt posibil.

— Cred că ar fi bine să începi chiar cu începutul, spuse Wiesenthal. Despre ce jurnal este vorba ?

Miller relată pentru a patra oară întreaga poveste. În-

— Ceea ce aş vrea să ştiu acum [illegible] unde s-a dus după ce a sărit din tren ?

— Mai ai jurnalul ? întrebă Simon.

Miller scoase din servietă jurnalul lui Tauber [illegible] mînă lui Wiesenthal, care se uită la el plin de [illegible]

[illegible] vestit. Te-aş ruga însă să-mi laşi acest important d[illegible] deoarece aş dori să-l citesc. Se poate?

— Da, cum să nu, spuse Miller.

[illegible]şne. Timpul nu-mi permite să discutăm mai m[illegible] acum, dar te rog să revii luni dimineaţă şi am să-ţi spun ceea ce ştiu despre Eduard Roschmann.

Cînd Miller se prezentă din nou, îl găsi pe Wi[illegible] afacînd un maldăr de scrisori. Îi făcu semn să ia loc, în timp ce tăia cu grijă marginile plicurilor pentru a scoate conţinutul din ele.

— Colecţionez timbre, spuse el, aşa că nu vreau să stric plicurile. Am citit jurnalul acasă, noaptea trecută. Un document remarcabil.

— Aţi fost surprins ? întrebă Miller.

— [illegible]prins ? Nu, nu de conţinut. Noi toţi am trecut prin [illegible] foarte asemănătoare. Cu unele deosebiri, bineîn[illegible] [illegible]ar atît de precis... Tauber ar fi putut fi un martor ex-[illegible]

[illegible]

foarte important pentru a avea crezare în faţa tribunalelor germane şi austriece. Mare păcat că e mort. Sînt convins că el l-a văzut recent pe Roschmann.

— Domnule Wiesenthal, atît cît îmi dau eu seama, [illegible] sînteţi primul [illegible] dar nu cred că ar fi folosit la ceva. În orice caz, nu la Hamburg.

— Ce nu e în regulă în Hamburg ? Ai fost la departa[illegible] competent [illegible] Wiesenthal cu blîndeţe.

— Da, am fost. Nu m-au ajutat cu nimic.

— Trebuie să ştii că acest departament se bucură de o anumită „reputaţie".

[illegible]

[illegible] în stînga a paginii.

— Re[illegible]noşti aceste nume ?

— [illegible] Am fost reporter al poliţiei din Hamburg [illegible]

— Desfă întreaga hîrtie, spuse Wiesenthal.

Miller se supuse. Despături fila pe toată suprafaţa şi constată cu stupoare că toţi fuseseră ofiţeri S.S.-işti, iar majoritatea şi membri ai partidului nazist.

— Dumnezeule ! spuse Miller, după ce citi, ridicîndu-şi privirea.

— Acum înţelegi cum stau lucrurile ?

— Da. La asta trebuie că se referea Brandt cînd spunea că cercetările asupra foştilor S.S.-işti nu sînt deloc pe placul poliţiei din Hamburg.

— Probabil, spuse Wiesenthal. Nici Procuratura generală a Germaniei nu este mai energică. În rîndurile personalului acestei instituţii se găseşte însă un procuror foarte zelos în rezolvarea sarcinilor sale, fapt pentru care anumite persoane interesate au încercat de mai multe ori să-l scoată de acolo.

După pauza de masă, Miller se întoarse la biroul lui Wiesenthal. Acesta avea răspîndite în faţa sa mai multe hîrtii, extrase din propriul său dosar referitor la Roschmann, din care începu să relateze cele ce cunoştea cu privire la situaţia fostului S.S.-ist, după 8 ianuarie 1948 :

„...Între autorităţile britanice şi americane fusese stabilit ca după ce Roschmann va depune mărturie cu privire la cele întîmplate la Dachau să fie transportat în zona britanică a Germaniei, probabil la Hanovra, urmînd a fi judecat pentru propriile lui fapte şi, mai mult ca sigur, i-ar fi aşteptat spînzurătoarea. El a pus însă la cale evadarea încă de cînd se afla în închisoarea din Graz. Intrase în contact cu o organizaţie nazistă, specializată în evadări, care activa în Austria sub numele de *Steaua cu şase colţuri*. Aceasta nu avea nimic comun cu steaua simbolică a evreilor, numindu-se aşa deoarece îşi întindea tentaculele în şase oraşe principale din [illegible]

[illegible] Roschmann [illegible]

[illegible]

[illegible] fugă înainte de a fi preluat de [illegible]

[illegible] nou să fie dus la toaletă. Îl însoți sergentul mai îngăduitor, [illegible]

[illegible] au stabilit că Roschmann a reușit să se tîrască pînă la căsuța unui țăran, unde a rămas ascuns peste noapte.

A doua zi a [illegible] ODESSA [illegible]

[illegible]

[illegible] mare, la Buenos Aires.

În capitala Argentinei, *ODESSA* l-a asigurat [illegible] la o familie germană numită [illegible]

[illegible] La începutul anului 1949, i s-a avansat suma de 50 000 [illegible] ocupîndu-se cu exportul de [illegible] *Stammler și Wegener*, [illegible] emise de la Vatican, demonstrau [illegible] el se numea Fritz Bernd Wegener [illegible] Tirolul de Sud. A an[illegible] ca secretară pe tînăra nemțoaică [illegible] căsătorit la începutul [illegible] prima lui soție, Hella. În [illegible] politice interne tulbure din Argentina [illegible] după trei luni, toamna, s-a în[illegible] Nimeni n-ar fi știut nimic [illegible] acuzîndu-l de bigamie. A fost însă prevenit [illegible] scrisoare și iar a dispărut. Mai mult ca [illegible]

— Iată de ce, continuă Wiesenthal, cred că Tauber l-ar fi putut vedea. Totul se potrivește cu faptele cunoscute.

— Credeți că ar merita să iau legătura cu prima lui soție din Graz? întrebă Miller.

— Mă îndoiesc. E inutil să adaug că după ce i-au fost descoperite identitatea și adresa, Roschmann nu i-a mai dezvăluit încă o dată unde se află și noul său nume.

— Cine l-ar fi putut ajuta să-și procure noi documente de identitate?

— Cu siguranță *ODESSA*.

— Ce anume înseamnă *ODESSA*? Ați menționat-o de mai multe ori și nu am auzit pînă acum de ea.

Simon Wiesenthal se uită la ceas.

— Ai face mai bine să vii mîine din nou. Am să-ți povestesc atunci totul despre această *ODESSA*.

Capitolul VIII

[illegible]

amintit astă-noapte [illegible]

[illegible] t de vehement un reporter, [illegible] edere că stadiul [illegible] rilor se află abia în fază inci[illegible] Mă întreb cît d[illegible] ans Roschmann dacă i se dă cazului atita importa[illegible]

[illegible]

[illegible] bații ocupară German[illegible] agărele de conce[illegible]

[illegible] unte, cu mult timp îna[illegible] [illegible] și lucru aruncă o interesantă lumină asu[illegible] a așa-zisului patriotism al S.S.-is[illegible] Himmler [illegible] unor suferințe imense, impuse în mod [illegible]

[illegible] spatele armatei, S.S.-ul spînzura și împușca ostașii care se retrăgeau după ce înfruntaseră moartea. Mii de ofițeri și sol[illegible]

[illegible] altul al țării, ei își părăsiră posturile. Îmbrăcați în haine civile [illegible]

[illegible] a Italiei

Mai multe organizații, unele vrîndu-se «de caritate», apreciară, bazîndu-se pe mărturii imaginate chiar de ele, că refugiații S.S. erau persecutați peste măsură de către aliați

Unul din cei mai de frunte prelați ai papalității de la [illegible] a organizat fuga în străinătate a mii de S.S.-iști, a fost Alois Hudal, episcopul german din Roma. Ascunzătoarea de bază pentru criminalii S.S. era mănăstirea franciscană din

Roma, unde aceştia stăteau în pensiune pînă la int[illegible]

[illegible]

[illegible] Corda.

[illegible] în siguranţă deşi, dacă ar fi fost p[illegible] de către aliaţi, ar fi trebuit să plătească cu viaţa faptele lor odioase. Peste 80% din cei ce ar fi meritat să fie pedepsiţi cu moartea au scăpat.

[illegible] Republicii Federale Germania, în mai 1949, ei stabiliră cinci noi sarcini pentru organizaţie.

[illegible] magistratură, în forţele de poliţie, în administraţia locală şi în spitale). De pe[illegible] aste poziţii, uneori chiar în posturi mai mici, naziştii reuşeau să se protejeze unii pe alţii, să-şi promoveze reciproc interesele [illegible]

A doua sarcină urmărea infiltrarea naziştilor în mecanismele puterii politice [illegible] nici o lege care să înt[illegible] vreun partid politic. P[illegible] posibil, că nici un politician [illegible] fructuoase în investigaţiile şi [illegible] ziste nu a fost ales niciodată în [illegible] federal, fie la nivelul tot atît de [illegible] parlamente provinciale. Un politici[illegible]

[illegible] matematică [illegible]

A treia sarcină a ODESSEI presupunea infiltrarea membrilor săi în cercurile comerciale şi industriale ale Germaniei [illegible] propaganda rasistă, scoţînd publicaţii şi [illegible]

A patra sarcină a fost şi este încă aceea de a asigura o [illegible] ţelor.

A cincea sarcină vizează propaganda făcută în multiple forme. Se răspîndesc, de pildă, pamflete cu conţinut de ex[illegible] penale săvîrşite de nazişti, dar se fac şi mari eforturi pentru a convinge pe germanii de azi că numărul evreilor, ruşilor, [illegible] prezentarea unor aspecte ale situaţiei internaţionale [illegible] faptului că el «a avut în oarecare măsură dreptate».

Succesul cel mai important obţinut de ODESSA prin pro[illegible] vingă pe mulţi dintre cetăţenii Germaniei Occidentale de astăzi că S.S.-iştii [illegible]

După ce Simon Wiesenthal termină, Miller puse jos creionul cu care luase notiţe copioase şi se lăsă pe spate.

[illegible]

[illegible] *ODESSA* [illegible] *Die Spinne* [illegible] *ODESSA* [illegible] zentă și va fi atita timp cit va mai exista vreun [illegible] pe care să-l protejeze?

— [illegible] triva cărora lupt eu acum? întrebă Miller.

— Da, cu siguranță. Avertismentul pe care l-ai [illegible] nu putea veni din altă parte. Fii foarte precaut, pentru [illegible] oameni sînt deosebit de periculoși.

Miller se gîndea la cu totul altceva.

— Cînd Roschmann a dispărut în 1955, ați spus că i-ar fi trebuit un nou pașaport, nu? întrebă el.

— Desigur.

— De ce neapărat un pașaport?

Simon Wiesenthal se rezemă de spătarul scaunului său și dădu din cap.

— Îmi dau seama de ce ești așa mirat. Să-ți explic [illegible] război, atît în Germania, cît și aici, în Austria, zeci de mii de oameni rătăceau fără să aibă acte de identitate. Unii, [illegible] simplu, le-au pierdut, iar alții le-au distrus din motive bine întemeiate. Pentru a obține altele noi, în mod normal, aveai nevoie de certificate de naștere. Însă, în multe cazuri, clădirile [illegible] mente. Din cauza acestei situații, procedura era foarte [illegible]

[illegible] una și aceeași persoană cu cea al cărei nume fusese [illegible]

[illegible] adresea solicitantă nu erau [illegible]

Așa s-au rebotezat imedi[illegible]

[illegible] ea merge la autorități să declare că [illegible]

— Pînă [illegible] voie de un pașaport, și [illegible]

[illegible]

[illegible] ate sau chiar mii de persoane care purtau nume false și, de aceea, au instituit o procedură foarte complicată pentru obținerea unui act de identitate. Aceasta însă, producînd multă bătaie de cap cetățenilor, s-a hotărît ca ea să se utilizeze numai în cazul eliberării pașapoartelor. În 1955, pentru a obține un pașaport, trebuia să prezinți certificatul de naștere, mai multe referințe și o întreagă serie de alte acte doveditoare, care erau verificate cu minuțiozitate. Dacă însă aveai un asemenea document, în baza lui puteai obține orice alt act de identitate. Asta este birocrația. Simpla posesie a unui pașaport convinge pe orice funcționar că, atîta timp cît birocrații dinainte au fost obligați să cerceteze amănunțit pe deținătorul pașaportului, nici un alt control nu mai este necesar. Cu un nou pașaport, Roschmann a putut să-și procure repede restul actelor de identitate.

— De unde se procurau asemenea pașapoarte magice?

— De la *ODESSA*. Probabil că au un falsificator iscusit, presupuse Wiesenthal.

— Dacă cineva l-ar găsi pe acest falsificator, ar putea da și de omul care să-l identifice pe Roschmann? întrebă Miller.

— S-ar putea, spuse Wiesenthal. Nu va fi însă o treabă prea ușoară, pentru reușită trebuind ca cineva să se infiltreze în *ODESSA*, lucru pe care numai un fost S.S.-ist îl poate face.

— Sfătuiți-mă încotro s-o apuc, îl rugă Miller.

— Cred că cea mai bună soluție ar fi a încerca să iei legătura cu vreun supraviețuitor de la Riga. N-am convingerea că va putea să te ajute, dar, cu siguranță, va fi binevoitor. Mai toți vrem să-l găsim pe Roschmann. Privește...

Răsfoi cîteva file ale jurnalului de pe birou.

— Există aici un pasaj referitor la o oarecare Olli Adler din München, care a fost într-un lagăr comandat de Roschmann. Poate a supraviețuit și s-a întors acasă.

Miller încuviință dînd din cap.

— [illegible]

— La Centrala comunității evreiești din M[illegible] singura, dealtfel, care mai există. Eu aș încerca ac[illegible]

— Aveți adresa ?

Simon Wiesenthal căută într-un carnet și-i comunică :

— Strada Reichenbach, nr. 27, Munchen. Bănuiesc c[illegible] vrei înapoi jurnalul lui Tauber ?

— Da, îmi pare rău, dar îmi trebuie.

[illegible]

Se ridică și-l conduse pe Miller pînă la ușa de la intrare.

[illegible] fărnie

Capitolul IX

Miller intră în Munchen în cursul dimineții de 8 ianuarie [illegible] imobilul cu nr. 27 de pe strada Reichenbach cu ajutorul [illegible] la un chioșc de ziare din marginea orașului. Parcă mașina la o oarecare distanță de nr. 27 și, [illegible]

Un individ scund și brunet cerceta atent prima pagină a unui ziar editat în limba ebraică.

— Vă pot fi de folos cu ceva ?

Miller își întoarse privirea și constată că este interpelat de o femeie cam de 45 de ani, cu ochii negri și o buclă de păr ce-i cădea mereu peste ei, pe care o înlătura adesea cu [illegible]

— De unde să se fi întors ? întrebă funcționara.

— De la Magdeburg. A mai fost la Stutthof și Riga.

— Riga ?! spuse femeia. Nu cred că pe fișele noastre [illegible] întors de acolo [illegible] dispărut. În orice caz, voi controla.

[illegible] index de nume. Nu era unul [illegible]

... înregistrat în index cu acest nume. Deşi este un nume comun, nu ...

dentală, pe cînd noi doar ale celor originare din Munchen şi care s-au întors

— Unde se află acest serviciu ? întrebă Miller.

— La Arolsen, în Waldeck. Imediat după Hanovra. A... ţiune de Crucea Roşie.

— Credeţi că, într-adevăr, nu mai trăieşte nimeni în M...chen din cei ce au fost internaţi în lagărul din Riga ? ... să ştiţi că vreau să-l găsesc pe fostul comandant.

În încăpere ...

... ar putea să existe. Sper să găsesc pe cineva care a fost la Riga, dar pentru asta trebuie să controlez ...toriilor. În dreptul numelor lor sînt men... unde au fost internaţi. Puteţi să reveniţi mîine ?

... se gîndi un moment şi apoi se pronunţă :

Se afla din nou în stradă, căutîndu-şi cheile maşinii, cînd auzi paşi în spatele său.

— Scuzaţi-mă, se auzi o voce.

Miller se întoarse şi-l văzu pe omul care citise ziarul în ebraică.

— Cercetaţi ceva despre Riga, despre coma...

— Da, era, confirmă Miller. De ce ?

Fundcă eu am fost la Riga şi l-am cunoscut pe R...

Stătură mult timp de vorbă ...

... tăcut, dînd din cînd în cînd din cap, semn de încuviinţare.

... german din ...

Ce ...

Nu. Este însă neobişnuit ca un om să meargă atît de departe. Asta e tot. În ceea ce priveşte dispariţia lui Roschmann din 1955, credeţi că, într-adevăr, noul paşaport i-a fost procurat de *ODESSA* ?

— Aşa mi s-a spus, replică Miller, şi se pare că singura cale de a-l găsi pe omul care falsifică paşapoarte nu este alta decît aceea de a pătrunde în interiorul *ODESSEI*.

Un timp, Motti îl studie atent pe tînărul german din faţă.

La ce hotel staţi ? întrebă el în sfîrşit.

Miller îi spuse că încă nu se oprise la nici unul, fiind de..., dar ... va trage la cel la care mai stătuse odată. La cererea lui Motti, se duse la telefonul cafenelei şi chemă hotelul pentru a-şi rezerva o cameră.

Cînd se întoarse la masă, constată că Motti plecase. Sub ... cafea lăsase un bilet pe care scria : „Dacă aţi ob... o cameră, astă-seară la opt să fiţi în holul hotelului".

cel care, cu o săptămînă înainte, se prezentase lui Miller ca fiind dr. Schmidt. Deşi-l primise de cinci zile, obişnuita sa prudenţă îl determinase să nu se grăbească şi să studieze problema sub toate aspectele, înainte de a întreprinde o acţiune directă.

Dealtfel, nici frazeologia doctorului Schmidt nu-i permitea un spaţiu de manevră prea mare : „Un tînăr încăpăţînat, crud şi tare de cap, probabil îndărătnic, avînd o ură personală inexplicabilă ... Eduard Roschmann. Nu pare să se supună raţiunii nici atunci cînd îi este ameninţată viaţa..."

Werwolf mai citi o dată concluziile doctorului şi oftă. Puse mîna pe telefon şi ceru secretarei sale Hilda să-l dea un fir liber pentru exterior. După ce îi veni tonul, formă un număr din Dusseldorf.

La celălalt capăt al firului, telefonul [illegible], și apoi o voce răspunse [illegible]

— Da ?

— [illegible] Werwolf.

[illegible]

[illegible] parte a parolei :

— Cine a fost mai puternic decît Frederic cel Mare ?

— Barbarossa, i se răspunse, iar apoi, după o mică [illegible] se auzi : aici Mackensen.

— Werwolf, răspunse șeful *ODESSEI*. Mă tem că vacanța dumitale s-a sfîrșit. Trebuie făcută o treabă. Vino mîine seară la mine.

— La ce oră ? întrebă Mackensen.

— Să fii aici la zece. Spune-i secretarei mele că numele dumitale este Keller. Voi aranja să fii primit sub acest nume.

Puse apoi telefonul în furcă.

[illegible] spînzurînd [illegible]

[illegible] *ODESSEI* [illegible]

[illegible]

Apelul telefonic [illegible] și fu primit [illegible] de la recepție. [illegible] pe Miller [illegible]

[illegible]

Domnul Miller ? [illegible]

[illegible] văd cu toți cei ce mă pot ajuta, răspunse Miller [illegible] aceste manevre.

[illegible] la hotel și luați-o pe partea [illegible] locuri mai jos de hotel, pe [illegible] cafeneaua *Lindemann*. Mă [illegible]

[illegible] Miller.

[illegible] venit eu la hotel, dar sînt cu prietenii [illegible] mai adăugă Motti și închise telefonul.

Miller [illegible] ieși. O luă la stînga în josul [illegible] După ce parcurse o distanță aproximativ [illegible] unei lungimi de bloc, simți brusc [illegible] coaste ceva tare și, în același timp, lîngă [illegible] o mașină.

[illegible] Miller [illegible]

[illegible]

În față ședea șoferul, iar în spate o persoană care-i făcu loc. Lîngă el urcă și cel ce-l somase. Portiera fu trîntită și [illegible]

[illegible] Miller bătea de parcă ar fi vrut să-i iasă din [illegible] trei indivizi, dar nu recunoscu pe nici [illegible] care-i deschisese portiera să intre.

[illegible]

Miller [illegible] Motti [illegible] din München.

[illegible]

ședințe, întrucît avea o masă lungă cu opt scaune rînduite [illegible]

[illegible]

confortabil în fotoliul său, în timp ce ceilalți rămaseră în pi- [illegible]

[illegible]

— Bun venit, domnule M[illegible] tru modul neobișnuit în ca[illegible] cedat așa, întrucît, dacă nu [illegible] propu- nerea mea, vă veți putea întoarce la hotelul [illegible]

[illegible] în organizația ODESS[illegible] lucru ce nu-l puteți realiza [illegible], de aceea, dorim să vă [illegible] nostru. Mă urmăriți ?

Miller îl privi stupefiat.

[illegible] ODESSEI

[illegible] șase milioane de oameni din nația mea.

[illegible] față de ceea ce făcuseră S.S.-iștii în timpul războiului.

Ajungînd aici cu discuția, Leon se lăsă pe spatele fotoliului, îl scrută cu privirea un timp și apoi spuse :

— Vă dați seama cît de riscant este să încercați să vă infiltrați în *ODESSA*, domnule Miller ?

[illegible]

listele cu toți foștii membri S.S., iar Peter Miller nu figurează în ele. În plus, ar trebui să fiți cu cel puțin zece ani mai în vîrstă. Asta se poate aranja, însă este nevoie de identitatea unei persoane care a făcut parte din S.S.

— Credeți că ați putea găsi o asemenea [illegible]? întrebă Miller.

— Ar trebui un om a cărui moarte să nu poată fi [illegible]ficată, întrucît înainte ca *ODESSA* să [illegible] sînt efectuate [illegible]. [illegible] necesar să trăiți timp de cinci-șase săptămîni [illegible] S.S. de încredere, care să vă învețe obiceiurile și tradiția [illegible]. Din fericire, noi cunoaștem un asemenea om.

Miller rămase înmărmurit.

— De ce ar face el un asemenea lucru, asumîndu-și un risc așa de mare?

— Persoana în cauză are un caracter ciudat. Este un fost căpitan S.S. de încredere, ce regretă sincer crimele săvîrșite de naziști. E chinuit de remușcări. Pînă nu de mult a trans[illegible] nuat și acum, dar a fost depistat și a scăpat cu viață numai datorită unui mare noroc. În prezent, trăiește sub un alt nume într-o locuință de la periferia Bayreuthului.

— Ce trebuie să mai învăț?

— Locul și data nașterii, cînd ați intrat în S.S., unde v-au instruit, unitățile în care ați făcut serviciul militar, foștii șefi și biografia de la sfîrșitul războiului pînă în prezent. Va trebui să fiți garantat de un martor. Desigur, nu va fi ușor, dar vă vom sprijini și veți reuși.

— Ce aveți dumneavoastră de cîștigat din asta? întrebă Miller bănuitor.

Leon se ridică și începu să se plimbe prin cameră.

— Răzbunare, spuse el simplu. Ca și dumneavoastră, îl vrem pe Eduard Roschmann. Dar mai vrem și numele sub care trăiesc cei mai cruzi dintre ucigașii naziști. Și mai vrem altceva. Este [illegible] *ODESSA* [illegible] săptămîni anul trecut, după ce am reușit să [illegible]

— Asta cam sună a informație [illegible] Miller.

Leon se uită la el cu tact și sinceritate.

— Așa este, răspunse el scurt. Din cînd în cînd, cooperăm, dar nu aparținem de ei.

— Ați încercat vreodată să vă infiltrați [illegible] *ODESSA*? întrebă Miller.

— Da, de două ori.

— Și ce s-a întîmplat?

— Primul a fost găsit plutind într-un canal, fără unghii la mîini și la picioare. Al doilea a dispărut fără urmă. Mai vreți să continuați pe drumul pe care ați pornit?

Miller nu luă în seamă întrebarea.

— Dacă [illegible] dumneavoastră sînt atît de eficiente, cum de ați putut fi descoperiți?

— [illegible], răspunse scurt Leon. Am încercat să le ștergem [illegible] de pe brațe, însă au rămas cicatrice [illegible]. De [illegible] Miller [illegible]rtat despre un arian de încredere, [illegible] S.S. [illegible]știlor, am fost interesat. Apropo, [illegible]?

[illegible] întrebă Miller.

— Desigur. Un bărbat circumcis nu trebuie neapărat să fie și evreu. Mulți germani sînt circumciși. Dar dacă nu este, [illegible].

— Nu sînt, spuse Miller scurt.

Leon scoase un oftat de ușurare și zise:

— De data asta cred că putem merge mai departe.

Trecuse cu mult de miezul nopții. Leon își privi ceasul de la mînă.

— Ați mîncat? îl întrebă el pe Miller.

Ziaristul dădu negativ din cap.

— Motti, zise Leon, mă gîndesc că n-ar strica puțină mîncare pentru oaspetele nostru.

Motti încuviință zîmbind și dispăru.

— Va trebui să vă culcați aici, îi spuse Leon lui Miller. [illegible] aduce un pat pliant. Vă rog să nu încercați să fugiți. [illegible] are trei încuietori, iar, în plus, dincolo de ea totul va fi [illegible]. Dați-mi cheile mașinii să v-o aducem aici. E bine să nu fie văzută în următoarele cîteva săptămîni. Nota de la [illegible] va fi achitată și vă vom aduce bagajele. Dimineață o să [illegible] prietenei dumneavoastră, explicîndu-le că nu [illegible] putea [illegible] cîteva săptămîni sau poate chiar luni. M-ați [illegible]?

Miller încuviință și-i dădu cheile de la mașină. Leon le [illegible] în mîna unuia din cei doi însoțitori, care părăsi camera [illegible].

— Dimineață vă vom conduce la Bayreuth și-l veți cunoaște pe omul nostru din S.S. Numele lui este Alfred Oster.

Cu el veți locui. Totul va fi aranjat cum trebuie. [illegible] vă vor îngriji de noua dumneavoastră identitate, încheie [illegible], care se ridică și plecă.

Motti se întoarse destul de repede. În timp ce [illegible] tura rece de pui și salata de cartofi, Miller se întreba [illegible] ce se lăsase vîrît în această afacere.

Mult mai departe, în nord, la spitalul din Bremen, un [illegible] camere, un paravan înalt ferea pe ocupantul unui pat de [illegible] virile curioșilor.

Infirmierul, un om de vîrstă mijlocie, numit [illegible] se uită, dînd la o parte paravanul, la omul din pat [illegible] stătea liniștit. Deasupra capului său arsese o lampă to[ată] noaptea. Infirmierul luă pulsul pacientului. Inima încet[ase] să-i mai bată.

Privi la fața distrusă de cancer a decedatului și îi ridi[că] brațul stîng. Observă că avea tatuat un număr ce [illegible] grupa sa sanguină, semn neîndoielnic că făcuse parte din S.S. Rațiunea acestor tatuaje consta în aceea că membrii S.S. erau considerați în Reich de o valoare mai mare decît soldații simpli, astfel că atunci cînd cădeau răniți se puteau bucura imediat de primul ajutor, cu plasmă corespunzătoare.

Hartstein acoperi fața mortului, deschise sertarul nop[tierei] de la capătul patului și scoase permisul de cond[ucere] auto al acestuia. Fotografia de pe permis înfățișa un om de 39 de ani, născut la 18 iunie 1925, ce purta numele de Rolf Gunther Kolb.

Infirmierul băgă permisul în buzunarul [illegible]

Dimineața, Peter Miller, sub supravegherea lui Motti, [illegible]

Din obișnuință profesională [illegible]

— N-avea nici o grijă. E o mașină închiriată pe un nume fals.

— M-am liniștit. Printre profesioniști te simți mult m[ai] în siguranță.

[illegible] este unica soluție de a rămîne în viață [illegible] *DESSFL*, răspunse Motti.

[illegible]

[illegible] zăpadă. Șoferul conducea [illegible] de parbriz func[ționau] [illegible] de fulgii jucăuși și stropii [illegible] le depășea.

[illegible] pe marginea șoselei. [illegible] își continuară drumul ocolind Nurnbergul și, după o oră, ajunseră la Bayreuth. Găsiră casa lui Alfred Oster [illegible] [lă]turalnică, cam la o milă de centrul orașului.

[illegible]

acelora care-și [illegible] și aerului nepoluat.

Motti făcu prezentările și-i înmînă lui Oster o scrisoare de la Leon. Acesta o citi și încuviință:

— Bine, încercarea moarte n-are. Cît timp poate rămîne cu mine?

— Nu știu deocamdată, spuse Motti. Desigur, pînă va fi pregătit. Trebuie să-i creăm o nouă identitate. În orice caz, vă vom ține la curent.

După cîteva minute, își luă rămas bun și plecă.

Oster îl conduse pe Miller în salonaș și apoi aprinse lumina.

— Deci, dumneata dorești să treci drept un fost S.S.-ist, da?

Miller încuviință.

— Bine, continuă Oster, vom începe prin a pune la punct cîteva lucruri fundamentale. Nu știu unde ai făcut serviciul militar, dar bănuiesc că în una din acele nedisciplinate și democratice pensiuni care acum poartă denumirea de noua armată germană. Altceva: S.S.-iștii erau bărbați viguroși, bine instruiți și antrenați, disciplinați și talentați. Cît stai cu mine, așa trebuie să te comporți. Cînd intru în cameră, sari ca un arc, iei poziția de drepți și bați din călcîie. E limpede, nu?

Miller [illegible]

[illegible] Întrucît [illegible] înainte de [illegible] vorbi despre grade, mod de adresare, semne de [illegible] ideologia S.S.-istă, marşurile şi cîntecele [illegible] cărei unităţi. După aceea, ne vom ocupa [illegible] ai funcţionat, cine ţi-a fost comandant, ce [illegible] Prima parte a instructajului va dura două [illegible] şi asta va fi un record... Să iei lucrurile la modul foarte serios, pentru că, atunci cînd te vei afla în sînul *ODESSEI*, o singură greşeală de comportament te poate costa viaţa.

Miller îşi puse întrebarea dacă nu cumva mersese de [illegible]

La ora zece fix, Mackensen se prezentă la raport la Werwolf. După ce uşa care dădea în încăperea unde lucra Hilda fu închisă şi asigurată, Werwolf îl pofti pe subalternul său [illegible] din partea opusă a biroului şi-şi aprinse o [illegible] [illegible] o anumită persoană, un ziarist care se [illegible] sează unde se află şi sub ce nume trăieşte unul din camarazii noştri, începu el.

[illegible]

— Trebuie să înţeleg că, totuşi, lucrurile stau altfel ? întrebă Mackensen.

Werwolf dădu din cap afirmativ.

— Da. Îi va costa viaţa, deoarece, fără să-şi dea seama, [illegible] în demnitatea noastră. Omul pe care-l caută este o persoană de o importanţă [illegible] absolut vitală, atît pentru [illegible] şi pentru planurile noastre de viitor. Reporterul pare [illegible] tenace, ingenios şi urmăreşte o răzbunare person[illegible] camaradului nostru.

— Are vreun motiv ? întrebă Mackensen.

Pe fruntea încruntată a lui Werwolf [illegible] enigmatică. Îşi scutură scrumul ţigării şi răspunse :

— N-avem nici un indiciu edificator în acest sens, dar evident că există un motiv. Camara[illegible] ce i-ar putea interesa pe evrei şi [illegible]

[illegible]

[illegible] ...ă la hotelul *Dressen* din Bonn, dar a plecat de acolo. E, totuşi, un punct de referinţă. Caută-l şi acasă. Dă-te drept angajatul unei reviste la care colaborează el şi încearcă să afli de la prietena sa unde se [illegible] în prezent. Încă ceva : circulă cu o maşină remarcabilă, un *Jaguar*.

— Voi avea nevoie de bani, spuse Mackensen.

Werwolf, care prevăzuse solicitarea, îi împinse un teanc de 10 000 de mărci şi încheie :

— Îl localizezi şi-l lichidezi !

[illegible]

Rolf Gunther Kolb decedase la spitalul din Bremen. Scrisoarea [illegible] de omul său conţinea şi permisul de conducere al celui dispărut. Leon verifică dacă Kolb figura pe lista naziştilor „căutaţi" în Germania Occidentală şi constată că nu era trecut în ea. Privi un timp fotografia din permisul de conducere şi apoi se hotărî.

Îi telefonă lui Motti la serviciu şi-l rugă ca, după program, să-i facă o vizită. Cînd acesta sosi, Leon îi întinse permisul de conducere al lui Kolb şi-i spuse :

— Iată omul de care avem nevoie. La nouăsprezece ani [illegible] înălţimea şi construcţia corpului corespund. Trebuie, deci, să aplicăm pe permis fotografia lui Miller şi avem nevoie de o ştampilă identică cu cea a poliţiei din Bremen. Ocupă-te de asta !

După plecarea lui Motti, Leon formă un număr de telefon din Bremen şi dădu încă cîteva ordine.

[illegible]

[illegible]tele.

— Bine, spuse Oster. Trebuie să te învăț aproape o duzină de cîntece [illegible] la încercare. Acesta este însă cel mai important. S-ar putea să [illegible] să faci parte chiar din vreun cor, cînd te vei găsi printre [illegible] gur la moarte. Acum repetă versurile după mine...

Era în ziua de 18 ianuarie 1964.

Mackensen ședea în barul unui hotel din Munchen, sorbind un cocteil și meditînd. Cunoștea toate detaliile cu privire la Miller, avînd întipărită în minte chiar și figura acestuia. Ca un bun profesionist ce era, contactase pe principalii agenți care se ocupau cu vînzarea *Jaguarelor* și obținuse de la ei o serie de fotografii ale mașinii sale, așa că știa ce să caute. Și totuși, încă nu dăduse peste ziarist. De la hotelul *Dressen* fu îndrumat spre aeroportul din Bonn și aici află că Miller luase avionul de Londra, de unde se întorsese peste 36 de ore. După aceea, atît el cît și mașina dispăruseră.

Nici vizita făcută l[illegible] Sigi nu se soldă cu succes, aceasta neștiind unde era Miller. Îi arătă doar o scrisoare [illegible] din Munchen, prin care ziaristul o anunța că va rămîne acolo cîteva zile.

Timp de o săptămînă Munchenul nu-i oferi nici o urmă, deși controlase fiecare hotel, parkingurile publice și [illegible], garajele, autoservicele și stațiile de benzi[illegible] Bonn.

După ce-și termină băutura, se dădu jos de pe scaunul barului și merse la telefon pentru a-i raporta lui Werwolf. El nu avea de unde să știe că se afla doar la o mie două sute de metri depărtare de mașina ziaristului, parcată în curtea locuinței lui Leon.

În registratura [illegible] halat alb. De gît îi atîrna un stetoscop, care-i trăda meseria de medic internist.

— Aș dori să mă [illegible] fișa [illegible] Kolb se adresă [illegible]ționarei de la ghișeu.

[illegible]

[illegible] cauza morții: cancer. Nici o [illegible] cimitirului municipal la 10 ianuarie". Urma semnătura [illegible] ce îl avusese în îngrijire pe bolnav.

[illegible] pozitiv la [illegible] din ce în [illegible] ianuarie, a fost transporta[illegible] cență la clinica *Arcadia* din Delmenhorst".

[illegible]

Internistul înapoie fișa funcționarei, îi mulțumi zîmbind și plecă.

Era în 22 ianuarie.

T[illegible] zile mai tîrziu, Leon primea un fragment de infor-[illegible]

[illegible] la panificație.

[illegible]

[illegible]

wolf că nu observase pe nimeni prin împrejurimile vilei sale [illegible]

[illegible] la el nu-l liniștiseră decît în parte. Seriozitatea cu care camarazii priveau pericolul ce-l prezenta Miller și măsura luată de a i se trimite, chiar de a doua zi, în persoana șoferului, o gardă personală, îi dădeau de gîndit.

[illegible] München. În mașină se aflau Leon și Motti, șoferul și încă un bărbat, care avea în mînă o valijoară neagră. Cînd intrară în salon Leon se adresă acestuia:

— Ar fi bine să te duci sus în baie și să-ți scoți ustensilele.

Omul încuviință din cap și plecă. Șoferul rămăsese în mașină.

Leon se așeză la masă și-l invită pe Oster și Miller să ia loc. Motti stătea lîngă ușă, avînd în mînă un aparat de fotografiat cu blitz.

Leon îi întinse lui Miller un permis de conducere. Locu[illegible]

— Acesta este omul în care trebuie să te transformi [illegible] Kolb [illegible]

[illegible] conducere ce-l ținea în mînă [illegible] Oster. Pînă aici am ajuns cu instruirea.

— Cum se comportă elevul? se interesă Leon.

[illegible] ajutor organizației dacă nu este „căutat" [illegible]

și-i înmînă hîrtiile lui Oster care începu să citească. După ce termină, spuse satisfăcut:

— E bună. Totul concordă cu realitatea. Cu această biografie poate fi arestat dacă nu-și ia măsuri de precauție.

Leon m[illegible] facție.

— Trebuie să-l ajuți să învețe bine datele din biografie. Întîmplător [illegible] un garant, un tip din Bremen, fost colonel S.S. [illegible] 16 februarie într-o croazieră. Este [illegible] de pîine. Cînd Miller se va prezenta [illegible] ODESSA [illegible] ce se va întîmpla după 16 februarie, va poseda o [illegible] recomandare de la acest om, prin care organizați[illegible] că Kolb, salariatul lui, este un fost S.S.-ist „sincer [illegible]", aflat, realmente, într-o încurcătură. Între timp, bru[illegible] oceanului și nu se [illegible] putea lua [illegible] adresă el [illegible] brutar. Tr[illegible] cunoști foarte bi[illegible] te-ai ocupat numai [illegible] asemenea treburi.

Leon nu preciză însă că proprietarul fabricii de pîine va lipsi doar patru săptămîni și că, după întoarcerea lui, viața lui Miller va atîrna de un fir de păr.

— Și [illegible], du-te sus, frizerul te așteaptă în baie [illegible] cît va putea mai mult figura, îi spuse [illegible] face fotografiile necesare permisului [illegible]

Frizerul [illegible] pe Miller foarte scurt și foarte sus, îi fa[illegible] pe stînga, [illegible]

[illegible]

[illegible]
mini ?

— Sigur că da, spuse el. Se uită apoi în [illegible] să aibă cam treizeci și cinci de ani. Mustața va [illegible] mai bătrîn cu încă vreo patru ani.

Cînd coborîră în salon, Motti îl fotografie de mai [illegible] ori din față.

— S-a făcut, spuse el. În trei zile vei avea în regulă [illegible] mașinii de conducere.

Grupul plecă și Oster se întoarse spre Miller.

— În regulă, Kolb, spuse el. Dealtfel, de mult [illegible] să-i mai spună pe numele adevărat. În iulie 1944 ai fost [illegible] strui în lagărul de la Dachau, iar în aprilie 1945 ai comand[at] plutonul care l-a executat pe amiralul Canaris. De asem[enea] ai participat efectiv la executarea mai multor ofițeri [illegible] tați de Gestapo [illegible] de asasinate a lui Hitler. Așa stînd lucrurile, nu-i de mirare că autoritățile de azi ar dori să te aresteze. Și acum, la treabă, sergent!

Ședința săptămînală a Mossad-ului era aproape de sfîrșit, cînd generalul Amit ridică mîna și spuse :

— A mai rămas o ultimă problemă, deși nu o consider de prea mare importanță. Din München, Leon raportează [că] de cîtva timp antrenează pe un tînăr ziarist german, [illegible] care, din anumite motive personale, îi urăște pe S.S.-iști [și] se pregătește, în momentul de față, să se infiltreze în sînul [illegible]

— Pentru ce motiv ? întrebă bănuitor unul din cei pre[zenți].

Generalul Amit dădu din umeri.

— Din motive personale. [illegible] pitan S.S. Eduard Roschmann.

Un alt participant, ce trăise mult timp în Polonia, își ridică capul și spuse cu uimire :

— Eduard Roschmann ! ? *Măcelarul din Riga* ?

— Da, de el e vorba.

— Ptiu ! Dacă am putea pune mîna pe el, am încheia [o] veche socoteală.

Generalul Amit dădu din cap.

[illegible] nditul nu este oportun [illegible] uni cu scop de răzbunare, așa că, chiar dacă [illegible] pe Roschmann, acesta nu va fi asasinat. [illegible] tust de gînd cu tînărul german ? întrebă [illegible]

— [illegible] să-l folosesc pentru a identifica pe oamenii de [illegible] a fi trimiși anul acesta în Cairo. Pentru noi [illegible]

[illegible]

[illegible] generalul Amit, e un om de încredere și [illegible] neamț. Îmi va raporta personal tot [illegible] activitatea ziaristului.

— [illegible] rămîne ? întrebă altă voce. Nu va încerca [illegible] stilul lui propriu ?

— [illegible] i se va spune, răspunse Amit mînios [illegible] să înceteze odată aceste încheieri de socoteli pe cont [illegible]

[illegible]

Miller la un nou examen

[illegible]

Miller îl rosti cuvînt cu cuvînt.

[illegible] jurămîntul de sînge al S.S.-ului [illegible] supuse

[illegible] și loialitate conducătorului lor și fie[illegible] mormînt și chiar dincolo de acesta. În [illegible] De aici și craniul cu oasele încrucișate, simboli[zînd] lumea de dincolo de mormînt.

[illegible] S.S.-iștii deveneau automat și membri [illegible] mort" ?

[illegible] nse

[illegible] ești bine pregătit pentru misiune

Pe unul din locurile de lîngă geam ale [illegible] și retras.

[illegible] că stă lîngă un concetățean. Se înșela însă amarnic. Vecinul său se născuse în Germania cu treizeci și trei de ani în urmă, într-o familie de evrei, dar, după ce supraviețuise [illegible] războiului la vîrsta de nouăsprezece ani plecase în [illegible] german. Pașaportul din buzunarul de la piept și restul documentelor ce le poseda, lenjeria, pantofii, costumele și geamantanele dovedeau că este un comis voiajor german de textile.

[illegible] își revăzu misiunea pentru care fusese instruit multe nopți de către un colonel cu vorbirea lentă, într-un [illegible] care producea mai puțină recoltă și mai mulți agenți [illegible]. Trebuia să-l urmărească și să nu-l piardă din ochi [illegible] fazele succesive, să-și noteze persoanele contactate sau [illegible], să-și verifice datele pe care le descoperă și să se asigure dacă germanul poate identifica pe cel ce recrutează oameni de știință nemți meniți să lucreze în Egipt la rachete. Să nu se [illegible] și să nu ia asupra sa nici o sarcină din cele care-i revin germanului. Trebuia să raporteze tot ceea ce ar fi aflat tînărul german înainte ca acesta să fie „pulverizat" sau descoperit [illegible] plă. Acestea erau componentele misiunii sale.

În ziua următoare, Oster și Miller fură vizitați pentru o oră de Leon, Motti [illegible] cam 35 de ani. Îl chema Iosef și tot timpul [illegible]

— Apropo, i se adresă Motti lui Miller, ți-am adus mașina. Am lăsat-o în oraș, în parkingul public de [illegible] Îi înmînă cheile și-l sfătui :

[illegible] ODESSA [illegible]

Miller cercetă amănunțit permisul de conducere. Fotografia [illegible] părul tuns scurt, dar fără mustață [illegible] pentru dumneata a părăsit [illegible] plecînd într-o croazieră cu vaporul [illegible] patron și se numește Joachim Eberhardt [illegible] ficată perfect [illegible] fost membru S.S. de încredere, aflat într-o mare încurcătură, deoarece ai fost recunoscut, și-l roagă să te ajute pentru a-ți procura o nouă identitate.

Leon îi înmînă lui Miller scrisoarea. Acesta, după ce o citi, o introduse din nou în plic.

— Acum lipește-l, spuse Leon, și Miller se conformă.

— Cine este persoana la care urmează să mă prezint ? întrebă Miller.

— Aceasta este, spuse el și-i întinse o hîrtie ce conținea un nume și o adresă. Locuiește în Nürnberg. Nu știm precis ce rol a jucat în timpul războiului, dar sîntem absolut siguri că are o funcție foarte mare în *ODESSA*. E posibil să-l fi în[illegible] a organizației. La fotografia lui Eberhardt brutarul și studiaz-o [illegible] dori acest lucru. E în regulă ?

Miller privi fotografia lui Eberhardt și se declară de acord.

[illegible] citeva zile, pînă [illegible] totul în larg, pentru a nu putea fi [illegible] cel mai bine ar fi să te prezinți în [illegible]

— Bine, mă voi duce joi, spuse Miller.

— Încă ceva. Pe lîngă interesul dumitale [illegible] Roschmann, noi dorim încă două lucruri: să aflăm cine [illegible] noul ofițer al *ODESSEI* ce se ocupă cu recrutarea oamenilor de știință germani care urmează să lucreze la construirea rachete în Egipt și să rămîi permanent în legătură cu noi [illegible] numărul de telefon la care trebuie să suni, spuse el și-i tinse o hîrtie pe care era notat acesta. Îți recomand să [illegible] folosești numai telefoanele publice. Vei raporta ori de cîte ori [illegible] vei avea ceva de transmis.

După douăzeci de minute, grupul din München pleca

Capitolul X

[illegible]

[illegible] porni spre Nürnberg. La ieșire, în pragul [illegible]

— Să fie cu noroc, Kolb. Te-am învățat tot ce am știut. Dă-mi voie să-ți dau un ultim sfat. Nu știu cît va dura noua [illegible] ale identitate, dar bănuiesc că nu prea mult. Dacă observi că cineva te-a descoperit, pleacă și reia-ți propriul nume.

În timp ce tînărul gazetar se îndepărta, Oster se gîndea [illegible]

Miller parcurse pe jos distanța de o milă pînă la stația de cale ferată, pășind cu fermitate pe străduța ce cobora din deal. [illegible] spuse [illegible], dar va trebui să mai așteptați. [illegible]

[illegible] fu surprins, deoarece căile ferate germane se mîndreau cu faptul că respectau cu strictețe orarul de circulație al trenurilor.

[illegible] petrecuse [illegible]

[illegible]te a Nürnbergului, la cîteva mile [illegible] [illegible] *Jaguarul* [illegible] care să poartă circula repede [illegible] fel, n-avea nici un motiv să bân[illegible] vreodată cineva de el și de mașina sa în [illegible]

Se gîndi la avertismentul lui Motti [illegible] aduse aminte și de sfatul dat de Oster de a o [illegible] repede. A se folosi de ea era, desigur, un risc, [illegible] [illegible]bui [illegible] salv[illegible] doar [illegible] [illegible]teva minute, ieșea din oraș la volanul *Jaguarului* său.

În scurt timp fu în Nürnberg. Trase la un hotel mic, [illegible] mașina pe o stradă lăturalnică, două blocuri mai depa[illegible] porni pe jos spre centrul orașului medieval înconjurat de [illegible]duri.

Casa pe care o căuta se afla două străzi mai jos de piața [illegible]

[illegible]

Se întoarse în piață și intră într-un local pentru a servi cina.

[illegible]

Ziaristul se căută în buzunar pentru a plăti și degetele [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] până ce explozia de furie a șefului [illegible] puse punctul pe i :

— [illegible] acesta este adevărul. I-am percheziționat [illegible] colegii săi, dar nimeni nu știe nimic. Probabil [illegible] în vreun garaj greu de descoperit. Mai [illegible] se deplasează pe jos. De cînd s-a întors de [illegible] și a luat-o spre sud, cu mașina, i-am pierdut urma.

— Trebuie să-l găsim, repetă Werwolf. Înainte de a se [illegible]

— Mai devreme sau mai tîrziu tot va ieși el la lumină. [illegible]

[illegible] și spuse :

— Foarte bine. În acest caz, rămîi în apropierea mea. Închiriază o cameră într-un hotel de aici din oraș ca să te am la îndemînă.

— Desigur, domnule. După ce mă instalez, vă voi telefona ca să știți unde mă aflu în orice clipă din zi și noapte.

Îi ură superiorului său noapte bună și plecă.

A doua zi dimineața, aproape de ora nouă, Miller sună la ușa casei lui Werwolf. Îi deschise o fată care îl introduse în salon și apoi se duse să-l cheme pe stăpîn.

Gazda sosi cam după [illegible] Avea aproximativ [illegible] de ani [illegible] și sig[illegible]

[illegible]

— Cu ce v-aş putea fi de folos? întrebă el calm.

V[illegible] şi [illegible] în apele [illegible] în acest salon luxos.

— Să vedeţi, domnule doctor, nutream speranţa că o [illegible]

[illegible] acolo [illegible]

[illegible] haínei sale.

— Am adus o scrisoare de recomandare din partea unei persoane care mi-a dat ideea să vin la dumneavoastră.

[illegible] aruncă rapid ochii pe ea. Deveni mai atent şi îl privi cu seriozitate pe ziarist.

— Am înţeles, domnule Kolb. Te rog, ia loc.

Îi arătă lui Miller un scaun cu spătarul înalt, iar el se aşeză într-un fotoliu mic. După ce-l privi sever cîteva minute pe ziarist, începu cu întrebările.

— Cum ai spus că te numeşti?

— Kolb, domnule.

— Prenumele?

— Rolf Gunther, domnule.

— Ai vreun act de identitate asupra dumitale?

Miller se uita neîncrezător şi zise timid:

— Numai permisul de conducere auto.

— Dă-mi-l să-l văd, te rog.

Avocatul întinse mîna, obligîndu-l pe Miller să se ridice [illegible]

[illegible] domnule.

— Anul, Kolb?

— 1925, domnule.

Avocatul studie permisul de conducere încă cîteva minute.

[illegible] plecă.

Părăsi camera [illegible] Eberhardt [illegible] 1945 [illegible]

Se întoarse în salon şi-i zise vizitatorului:

— S-ar putea să n-am posibilitatea să te ajut, mă înţelegi, nu-i aşa?

Miller îşi muşcă buzele şi spuse tragic:

[illegible] Eberhardt [illegible] aici. Mi-a spus [illegible] atunci oameni [illegible]

Avocatul se lăsă pe spate în fotoliul său şi privi în tavan.

— Mă întreb de ce nu m-a sunat la telefon dacă vroia să vorbească cu mine! se miră el. Atunci, evident, ar fi aşteptat un răspuns.

— Poate că nu a vrut să folosească telefonul... într-o problemă ca asta, sugeră vizitatorul plin de speranţă.

Avocatul îi aruncă o privire umilitoare.

— Posibil, spuse el scurt. Te rog povesteşte-mi cum ai intrat în încurcătura asta.

— Oh, da, domnule. Am fost recunoscut de un individ... cineva m-a anunţat că vor veni să mă aresteze şi, de aceea, am plecat. Cred că trebuia să procedez aşa.

Avocatul i-o reteză:

— Fii mai clar. Cine te-a recunoscut şi de ce?

— Să vedeţi, domnule, mă găseam la Bremen. Locuiesc acolo şi lucrez... adică am lucrat pînă s-a întîmplat buclucul... pentru domnul Eberhardt, la fabrica sa de pîine. Cam în urmă cu patru luni, pe cînd mă plimbam într-o zi pe stradă, mi-a fost rău şi am căzut. M-au dus urgent la spital.

— La care spital?

La spitalul din Brno, ... [illegible]

[illegible]

trădători de la generali și pînă la ultimul ostaș. Nu mi-am închipuit vreodată că am să întîlnesc pe cel care a comandat plutonul de execuție.

[illegible]

[illegible] am intrat în încurcătură [illegible] ajute.

— Cum îl cheamă pe infirmierul ce te-a recunoscut ?

[illegible]

[illegible]

[illegible] Arcadia din Deimenhorst [illegible] aproape de Bremen.

Avocatul dădu din nou din cap, își notă ceva pe o bucată de hîrtie luată de pe masa de scris și se ridică.

— Rămîi aici, spuse el și plecă.

Traversă coridorul și intră în biroul său. Scoase din cartea de telefon numerele fabricii de pîine, spitalului din Bremen și al clinicii *Arcadia* din Deimenhorst. Sună mai intîi la fabrică.

Secretara lui Eberhardt, care îi răspunse, îi comunică :

— Îmi pare rău, domnul Eberhardt este în vacanță, domnule. Nu, nu se poate lua legătura cu dînsul, deoarece se află în zona Caraibilor. Se întoarce doar peste o lună. Vă mai pot fi cu ceva de folos ?

Avocatul îi mulțumi și închise telefonul. Sună apoi la spitalul din Bremen și ceru serviciul personal :

— Aici este Departamentul asigurărilor sociale, secția [illegible] sonalului un infirmier cu numele de Hartstein.

Urmă o pauză, timp în care fata de la celălalt capăt al [illegible] se documentă în problemă [illegible] răspunse.

— Da, avem pe David Hartstein.

— Mulțumesc, spuse avocatul și puse receptorul în furcă.

Formă din nou numărul centralei spitalului și ceru biroul registratură :

— Aici este secretarul Fabricii de panificație Eberhardt [illegible] prezentă el. As dori să mă [illegible] de stomac, care [illegible] în spitalul dumneavoastră. Îl cheamă Rolf Gunther Kolb.

După ce consultă fișa bolnavului, funcționara îi comunică avocatului :

— [illegible] spitalul. Starea sănătății [illegible]

La [illegible] spuse [illegible] de aceea [illegible] Puteți să-mi spuneți [illegible]

— Arcadia, din Deimenhorst [illegible]

Avocatul închise și formă numărul [illegible] răspunse o fată [illegible] doctorului aflat lîngă ea și după [illegible]

— [illegible] vorbit.

Doctorul luă receptorul și se prezentă :

— Aici este șeful clinicii, doctorul Braun. Cu ce vă pot [illegible] ?

La auzul numelui de Braun, secretara îl fulgeră pe doctor cu o privire buimacă. Fără să clipească, acesta ascultă vocea din Nurnberg și îi răspunse amabil :

— Domnul Kolb a părăsit clinica vineri după-amiază din proprie inițiativă, fără să spună nimic nimănui. Da, este perfect adevărat, a fost transferat aici de la spitalul din Bremen. A avut cancer la stomac, dar mergea spre vindecare totală. N-aveți pentru ce, sînt bucuros că v-am putut fi de folos, încheie doctorul, al cărui nume real era Rosemayer. Închise telefonul, formă un număr din Munchen și comunică scurt : Cineva s-a interesat prin telefon de Kolb. Verificările au început.

În Nurnberg, avocatul puse receptorul în furcă și se întoarse în salon.

— În regulă, Kolb. Evident, ești cel care pretinzi.

Miller îl privi chiorîș, cu o expresie vădită de mirare.

— În orice caz, aș dori să-ți mai pun cîteva întrebări. Ai ceva împotrivă ? întrebă avocatul.

Încă „mirat", oaspetele zise :

— Nu, domnule.

— Bine, atunci spune-mi, ești circumcis ?

— Nu, nu sînt, răspunse Miller, întorcîndu-și privirea „rușinat".

— Arată-mi, îi porunci avocatul cu o voce calmă.

Miller se așeză pe scaun și se uită la el fără să se execute.

— Arată-mi, sergent ! ordonă agresiv avocatul.

Miller sări de pe scaun.

— La ordin, spuse el, și luă poziția de drepți.

După citeva secunde, își desfăcu fermoarul de la [illegible] [illegible]. Avocatul îl cercetă rapid, după care îi făcu semn, cu capul, să-și refacă ținuta.

— Perfect, înseamnă că nu ești evreu, spuse el mai [illegible]

Așezat din nou pe scaunul său, Miller se uita la el [illegible] gura „căscată".

— Bineînțeles că nu sint evreu, replică el contrariat.

— Trebuie să știi că unii evrei au încercat să treacă [illegible] camarazi de-ai noștri. Nu le-a mers însă mult timp. Te [illegible] să-mi spui unde te-ai născut

— În Bremen, domnule.

— În regulă, corespunde cu locul nașterii menționat în registrul nostru S.S. Nu fac decit să verific. Ai fost inscris în organizația tineretului nazist ?

— Da, domnule, am intrat în 1935, la virsta de zece ani.

— Părinții dumitale au fost național-socialiști ?

— Da, domnule, amindoi.

— Ce s-a intimplat cu ei ?

— Au fost uciși cu prilejul marelui bombardament efectuat asupra Bremenului.

— Cînd ai fost incorporat în S.S. ?

— În primăvara lui 1944, domnule, la virsta de optsprezece ani.

— Unde te-ai instruit ?

— În lagărul de la Dachau.

— Ai grupa sanguină tatuată pe braț ?

— Nu, domnule, deși ar fi trebuit să fie imprimată pe brațul sting.

— De ce nu ți s-a tatuat grupa sanguină ?

— Să vedeți, domnule, noi trebuia să părăsim lagărul de [illegible] august 1944, terminind [illegible]

[illegible]

[illegible] împotriva führerului, a fost trimis în lagărul de la Flossenbürg [illegible]

[illegible]

[illegible] Comandantul a apreciat că nu era nevoie să avem imprimată pe braț [illegible] timp cit [illegible] pe front.

Avocatul se declară mulțumit, dar continuă cu întrebările :

— Ai primit pumnalul ?

— Da, domnule, [illegible] din mîinile comandantului [illegible]

— Care sint cuvintele gravate pe el ?

— „Singe și onoare", domnule.

— În ce [illegible] de unde [illegible] găsește [illegible] nazist ?

— În [illegible] „[illegible]", domnule.

— Unde se găsește [illegible] de instruire de la Dachau ?

— Cam la zece [illegible] de München [illegible] de lagărul de concentrare cu același nume

— Ce uniformă aveai ?

— Tunică și pantaloni gri-verzui, cizme înalte pînă la genunchi, petlițe negre [illegible]

[illegible]

— Cum arăta catarama ?

— Avea în mijloc o zvastică, iar de jur împrejurul ei erau gravate cuvintele „Onoarea mea este loialitatea".

Avocatul se ridică, aprinse o țigară, se îndreptă spre fereastră și-i porunci vizitatorului :

— Povestește-mi despre lagărul de la Flossenburg, sergent Kolb. Unde era ?

— La frontiera dintre Bavaria și Thuringia, domnule

— Cînd a fost deschis ?

— În 1934, printre primele

— Cit de mare era ?

— Pe vremea mea, se întindea pe un teren de 300/300 m. Avea de jur împrejur nouăsprezece turnuri de pază înzestrate [illegible]

— Cite barăci avea ?

— Douăzeci și cinci, o bucătărie pentru deținuți, o spălătorie, o infirmerie și mai multe ateliere

— Gărzile S.S. ce aveau la dispoziție ?

— Două barăci, o prăvălie și un bordel

— Ce se intimpla cu cadavrele celor care mureau ?

— Erau arse în crematoriul de dincolo de gardul de sirmă. Din lagăr, se ajungea la el printr-un coridor subteran

— Unde lucrau mai mult deținuții ?

— La cariera de piatră, domnule, care se afla tot în afara gardului și era înconjurată cu sirmă ghimpată și turnuri de pază proprii.

— Cîți deținuți erau în lagăr la sfirșitul anului 1944 ?

— Aproape 16 000, domnule

— Unde se găsea biroul comandantului ?

— În afara lagărului, pe un deal, de unde se putea vedea lagărul.

— Spune-mi, în ordinea succesiunii lor, care au fost comandanţii.

— Înainte de sosirea mea acolo, maiorul S.S. Karl Kunstler. L-au urmat căpitanul S.S. Karl Fritsch şi locotenent-colonelul S.S. Max Kolgel.

— Ce număr avea secţia politică ?

— Doi, domnule.

— Unde-şi avea sediul ?

— În imobilul comandantului.

— Care erau sarcinile ei ?

— De a asigura ca unii dintre prizonieri să se bucure de tratament special.

— Cînd li s-a aplicat acest tratament ?

— În ziua de 20 aprilie 1945. Americanii înaintau în Ba- [illegible] promitatoare.

— O ultimă întrebare despre lagăr, sergent. Ce vedeau [illegible]

Miller părea buimăcit, dar răspunse :

— Cerul, domnule.

— Prostule, vreau să ştiu ce domina orizontul !

— A, vă gîndiţi la dealul pe care se vedeau încă ruinele unui vechi castel.

Avocatul [illegible]

— După ce am plecat din [illegible] Est, întîlnind un ostaş al armatei [illegible] luat uniforma. Peste două zile, americanii [illegible] nier. M-au luat drept ceea ce eram îmbrăcat şi m-au ţinut într-un lagăr doi ani.

— Ţi-ai schimbat numele ?

[illegible] că cineva ar putea să se în- [illegible] afacerea Canaris nu [illegible]

— Ai dreptate. Acum să intrăm puţin în amănuntele ce ţi s-au predat în timpul instruirii. Să începem prin a repeta jurămîntul de credinţă faţă de fuhrer, spuse avocatul.

Această parte a verificării a durat încă trei ore. Miller transpirase şi abia fu în stare să spună că nu mîncase nimic toată ziua. Abia după dejun, avocatul se declară, în sfîrşit, satisfăcut.

— Acum, spune-mi exact ce doreşti ! îl întrebă el pe Miller.

— Întrucît autorităţile sînt pe urmele mele, mi-ar trebui acte de identitate pe un nume nou. Mi-aş putea schimba înfăţişarea, lăsîndu-mi părul şi mustaţa să-mi crească şi apoi să mă angajez brutar în Bavaria sau în altă parte. Sînt un bun meseriaş şi oamenii au nevoie de pîine, nu e adevărat ?

Avocatul rîse şi îl aprobă :

— Da, bunul meu Kolb, oamenii au nevoie de pîine, dar nu agreează tipi de felul dumitale, care îi pot vîrî oricînd în încurcătură. Întrucît însă te găseşti, într-adevăr, la ananghie, nu din propria-ţi vină, şi eşti, cu siguranţă, un german adevărat şi loial, voi face pentru dumneata tot ce pot. Îţi voi procura un paşaport pe noul nume şi în baza lui autorităţile îţi vor elibera restul actelor de identitate, inclusiv permisul de conducere auto. Ai ceva bani ?

— Nu, domnule. Am rămas fără o leţcaie. În ultimele trei zile am făcut autostopul, graţie amabilităţii şoferilor.

Avocatul îi dădu o bancnotă de o sută de mărci.

[illegible] de cel puțin o săptămînă pînă ce vei primi pașaportul. Te voi trimite însă [illegible] prieten care ți-l va procura. Locuiește la Stuttgart. [illegible] o cameră la un hotel de tranzit și-i vei face o vizită [illegible] anunța sosirea și te va aștepta. Îl cheamă Franz Bayer, [illegible] spuse avocatul în timp ce scria adresa omului din Stuttgart pe o hîrtie. Apoi continuă, dîndu-i adresa : Ar fi bine să [illegible] cu trenul. Dacă vei mai avea nevoie de bani, îți va da el. Te rog însă să nu cheltuiești nebunește. Stai ascuns [illegible] [illegible] pașaportul [illegible]

Miller luă bancnota, adresa lui Bayer și mulțumi plin de umilință

— O, mulțumesc, domnule doctor, sînteți un adevărat gentlemen

Capitolul XI

Ieși, condus de servitoare, merse la hotel, iar apoi se îndreptă spre locul unde își parcase mașina

[illegible]

[illegible] de casa acestuia.

[illegible]

[illegible] acestuia

[illegible] să mănînce în oraș, undeva pe aproape.

— Am [illegible]

Un tînăr așa de drăguț, o ținu mai departe doamna Bayer [illegible]

— [illegible] doamnă Bayer, o întrerupse avocatul. Persoana [illegible] n-a plecat cu *Volkswagenul*, ci cu trenul.

— [illegible] Un tînăr așa de drăguț și [illegible] de frumos [illegible] Sînt sigură că are mult succes la femei [illegible]

— Doamnă Bayer, vă rog, ascultați-mă cu multă [illegible]

[illegible]

[illegible] ită cameră și cînd o avu țipă :

[illegible]

L-am găsit pe Miller

[illegible]

[illegible] astăzi ?

Miller îi spuse că nu luase nici micul dejun și nici prin- [illegible] deoarece că [illegible]

[illegible] în mașina lui și plecară

[illegible]

— Cînd au plecat ?

— [illegible] mainte de opt, îi răspunse doamna Bayer.

— N-au spus unde se duc ?

[illegible] duc să cineze la un restaurant [illegible] pregătese cu ceva, dar Franz [illegible]

— Spuneți că l-ați [illegible]

— Da, confirmă femeia, și-i explică cum putea ajunge acolo.

[illegible]

[illegible] vedea. Avea două alternative : să [illegible] să-l aștepte pe Miller sau să plece [illegible]

[illegible]

[illegible] un rezultat format tot din șase cifre, care nu era alt- ceva decît un cod simplu, bazat pe o ediție veche a „Webster's

New World Dictionary" [illegible] pagina din [illegible] în coloană, numărînd de sus în jos.

După aproape o jumătate de oră de lucru, descifră mesajul și se luă cu mîinile de cap.

Treizeci de minute mai tîrziu se afla acasă la Leon, care citi mesajul și trase o înjurătură.

— Îmi pare rău, spuse el, în sfîrșit. N-aveam de unde să știu.

Ceea ce nu știau erau trei informații, aparent disparate, [illegible] venită de la un agent, un israelian din Buenos Aires, se semnala că [illegible] necunoscută autorizase plata sumei de un [illegible] vest-germane numitului Vulkan, pentru ca [illegible] stadiul următor al proiectului său [illegible] venea de la un funcționar evreu al unei [illegible] cont deschis de zece ani.

[illegible] furnizată de un agent israelian din [illegible] sistemul de teleghidare a rachetelor se punea [illegible] din Germania Occidentală și că proiectul [illegible] milioane de mărci.

[illegible] într-un computer — corobo- [illegible] furnizate în [illegible] au scos la iveală faptul că acesta folosise într-o perioadă numele de Fritz Wegener.

Josef se învîrtea nervos în jurul lui Leon. Deodată, se opri și spuse hotărît.

— Din acest moment voi rămîne aici [illegible] telefon. [illegible] prețiosul dumneavoastră Miller va suna [illegible]

Dacă e urmărit [illegible] să ajungi la el. Dealtfel, [illegible] mai puțin de o milă de Roschmann.

În timp ce Leon [illegible] din încăpere, Josef își aruncă din nou ochii pe telegrama primită de la Tel Aviv. Aceasta glăsuia astfel:

„[illegible] rează pe teritoriul [illegible] Stop! Identificarea prealabilă: Roschmann. Stop! Folosiți Miller imediat! Stop! Cercetați și eliminați! Stop! Cromorant".

Josef [illegible] automatul său *Walther P. P. K.*, iar apoi îl armă. Din cînd în cînd arunca cîte o privire telefonului care continua [illegible].

În timpul [illegible], Bayer se comportă ca o gazdă ireproșabilă [illegible] rîs după debitarea glumelor sale [illegible]

Totuși, Miller nu-l slăbi, exprimîndu-și frica că va fi arestat pentru că nu are pașaport.

— Veți avea nevoie de cîteva fotografii de-ale mele, nu-i așa? întrebă el cu vădit interes.

[illegible]

— Ce se va întîmpla apoi? întrebă Miller grăbit.

Bayer se aplecă și-l luă de după umeri. Ziaristul simți duhoarea vinului drept în față, în timp ce grăsanul îi murmura, rîzînd, la ureche:

— Vom trimite fotografiile unui amic și, într-o săptămînă vei avea pașaportul [illegible] conducere după ce, bineînțeles, vei reuși la examen. Îți vom face rost și de o carte de asigurări sociale [illegible] tocmai te-ai întors în țară după [illegible] străinătate. Nu-ți face griji, băiete, [illegible] necăjit.

[illegible] pra celor spuse. Nu mai adăugă nimic în plus, iar M[illegible] temu să insiste prea mult pentru a nu-l suspecta [illegible] nu mai poată stoarce nimic de la el.

[illegible] sprezece fără un sfert.

— A fost o seară minunată, domnule Bayer. Mu[illegible] foarte mult.

[illegible]

— [illegible] ă asta e tot ce ne poate oferi Stuttgartul în [illegible] [illegible] de noapte, spuse Miller ca din întîmplare.

— Nu, prostuțule. Asta e doar ce știi tu. În oraș sînt însă [illegible] din ele?

— Vrei să spui că există cabarete bune? întrebă Miller privind „surprins".

Bayer se uită din nou vesel.

— La asta ți-e gîndul? N-aș avea nimic împotrivă să ne uităm la cîteva domnișoare care se dezbracă pînă la piele.

Bayer dădu un bacșiș frumușel fetei de la garderobă și ieșiră afară.

— [illegible] cabaret e cel mai bun? întrebă Miller.

— *[illegible]*. Se găsește pe strada Eberhardt.

— Eberhardt? Dumnezeule, ce coincidență! Așa îl cheamă pe fostul meu patron din Bremen, omul care m-a scos din încurcătură.

— Bine, bine, excelent, să mergem acolo [illegible]

[illegible]

— Domnul Bayer? De [illegible]

[illegible]

[illegible] îi strecură o bancnotă care dispăru ur[illegible] a se schița vreun gest de refuz.

[illegible]

[illegible] spus cumva unde vor pleca?

— N[illegible]. Nu i-am auzit că ar avea intenția [illegible]

— [illegible] întreba și pe garderobieră, sugeră șeful [illegible] că i-a auzit ea vorbind.

[illegible] întrebă și fata. Nici ea nu știa nimic, dar îi dădu [illegible] intitulat „Unde se mai poate duce cineva în Stutt[gart la] această oră?". La capitolul cabarete, găsi șase. Pe ce[illegible] trului [illegible] retu cel mai apropiat.

[illegible] Bayer ședeau la o masă de două persoane în [illegible] getele își descheia sutienul.

[illegible] Bayer se îmbăt[illegible]

— Uite ce e, domnule Bayer, sînt îngrijorat, îi șopti M[illegible]

[illegible] [ca]re fabrică pașapoartele. Eu nu fac altceva [illegible] să primesc documentul [illegible]

[illegible]

— [illegible]

Miller se rezemă de spătarul scaunului și se gîndi. Dacă [illegible] ODESSEI [illegible]

[illegible]

colț în spatele lor și op[illegible]

[illegible] parbriz la numărul de circulație al mașinii din față și constată [illegible] automobilul căutat.

Miller conducea cu atenție, luptîndu-se, evident, cu starea pe care i-o crease cantitatea mare de alcool consumat. Ultimul [illegible] circulație care să-l testeze pentru alcoolemie. Nu merse acasă la Bayer, ci la hotelul unde trăsese el. Grăsanul ațipise și capul îi cădea ritmic în față.

În fața hotelului, Miller îl tre[illegible]

— Haide, haide, [illegible]

[illegible]

[illegible] ține-ți gura!

[illegible] Bayer, mergînd spre scări în vîrful [illegible]

[illegible]

[illegible] întunecată. Era ora două noaptea și nu ardea [illegible] Miller o aprinse, Mackensen observă că [illegible] la primul etaj, în partea dreaptă a hotelului, [illegible] în care se afla el.

[illegible] să meargă direct la țintă și să-l „aran-[illegible]

[illegible] nu era cel mai indicat din două [illegible] holului îl văzu pe portarul hotelului [illegible] lui Bayer, se plimba de colo-[illegible] de ceea ce se întîmplase. Acesta [illegible] dacă ar fi urcat scările la o oră [illegible]

[illegible] seama că nu l-ar fi putut scoate re-[illegible] l-ar fi omorît pe Miller și că, dacă pu-[illegible] Werwolf ar fi intrat într-o mare [illegible]

[illegible] mașină pentru a-și lua [illegible]

[illegible] organizate la liceu și deci [illegible]

Bayer fu luat complet prin surprindere ...
Reflexele sale ...

... ținîndu-și capul pentru a-și limpezi creierul de amețeală ...

... gît, îi fu legată de piciorul fotoliului glezna stîngă, iar cor- ...

... afară înfr...

... se adresă mînios.

... trîntor unsuros. Mai întîi trebuie să știi că nu ... israelian. În al doilea rînd, fii sigur că nu te vor ... Vei fi obligat să vorbești chiar acum. Ai înțeles ?

Drept răspuns, Bayer își întoarse privirea. Ochii săi erau roșii ca ai unui urs înfuriat.

— Ceea ce vreau și ceea ce trebuie să aflu înainte de trecerea nopții sînt ...

... din ...

— Acum, Bayer, sau oricum te-ai chema, ... călușul din gură și vei fi nevoit să vorbești. Dacă ... țipi, îți zdrobesc țeasta. ...

Miller nu spunea adevărul. Niciodată nu ucisese vreun om și nici acum nu dorea să facă acest lucru. Încet, îl eliberă

... mic și inelarul de la mîna dreaptă ... poziție verticală. Bayer se ...

... îi scoase din nou ciorapii din gură și îi ...

Cunoști procedeul, nu-i așa ? ...

... ciorapii din gură și-i ...

... Vorbește ! ...

... înghiți în sec, sleit de puteri și continuînd să țină ...

— Winzer

...

avea nevoie de cel puţin patru-cinci ore. Ceasul arăta deja ora trei dimineaţa

...aprinsă. Mackensen se uita permanent cînd la fe... ...erei lui Miller, cînd la uşa hotelului, sperînd că I... ...iest şi îl va putea surprinde pe ziarist singur. D... Miller va ... mîna pe el. Mai exista ipoteza ca unul din cei doi să deschidă

...kensen era un om răbdător şi putea să aştepte

În camera sa, Miller îşi împacheta lucrurile în linişte. Trebuia ca Bayer să rămînă legat şi liniştit cel puţin şase ore. Spera că acesta va fi prea înspăimîntat pentru a-şi anunţa şefii că a divulgat numele şi adresa falsificatorului. Dar nu putea conta total pe asta.

...fotoliul în aşa fel încît prizonierul să nu-l poată rostogoli ... smuls de la locul lui. Se mai uită încă o dată atent prin cameră şi plecă, încuind uşa.

Cînd ajunse aproape la capătul scării, îi veni o idee. Se gîndi că probabil portarul îl văzuse urcînd scările şi se întrebă ce-ar fi crezut acum constatînd că numai unul din ei coboară ... şi pleacă. Se hotărî repede. Se întoarse şi se ... partea din spate a hotelului. La capătul coridorului...

...odihnă, însă ... înainte de a

...nă. Aproape de ora opt, în-

...bruck. O afurisită de lapoviţă în-

...şi viteza la optzeci de mile pe oră.

Avînd mîna ... liberă, î...

...nişa sa, Mackensen aproape că aţipise cînd

fi luat măsuri. Conştient de acest lucru, Macke[illegible] fugă pe scară şi părăsi clădirea prin spate, [illegible]

[illegible]

[illegible] o greşeală. Individul pe care i-l descrisese Werwolf era [illegible] slab, iar el impuşcase un om gras. Îşi reaminti ce [illegible]

Necazul era că, văzîndu-l mort pe acesta, Miller, cu siguranţ[illegible] a şters-o cît mai repede posibil. În consecinţă, hotărî să se [illegible]

[illegible]

[illegible] maţii îl interesau pe Miller şi ce anume i-ar fi putut furniza [illegible]

[illegible] inima acestuia se va descărca asupra lui.

Îi trebuiră aproape douăzeci de minute pînă să găsească [illegible] telefon public [illegible]

[illegible] un timp, se calmă, şi-i spuse

— Ai face bine să-l găseşti cît mai repede, dobitocule. Dumnezeu ştie unde o fi plecat

[illegible] de a muri [illegible]

La celălalt capăt al firului, Werwolf se gîndi un moment şi apoi exclamă :

[illegible] ridică din nou şi se adresă [illegible]

[illegible]

Capitolul XII

[illegible]

Se născuse în 1924, în Wiesbaden, tatăl său fiind mă- [illegible]

[illegible] fu luat pentru a decora și ilustra ma- [illegible]

[illegible] America cu acești bani pentru a dezorganiza viața economică a țărilor respective.

Winze [illegible]

[illegible] după fiecare [illegible] raportul solicitat [illegible] și numărul [illegible]

[illegible]

însă de acasă peste zece minute. [illegible] doresc să-l faci.

Douăzeci de minute mai tîrziu, Winzer, [illegible] pregăti o mică valiză, aruncă o priv[illegible] seifului în care păstra dosarul [illegible] că nu avea ne[illegible] la el nedumerit [illegible]

[illegible] un *Jaguar* negru cobora pe [illegible] Osnabrück [illegible]

[illegible] telefon public?

— În colț, răspunse băiatul.

[illegible] numai unul Klaus [illegible]

Era ora no[uă] și douăzeci de minute. Sună la tipografie [illegible] se era, evident, un funcționar [illegible]

[illegible] era acasă, ar fi potriv[it] [illegible] adresa și ieși din cabină [illegible]

— Unde se găsește cartierul Westerberg? întrebă el, în timp ce făcea plata, ocazie cu care constată că nu-i mai rămăseseră prea mulți bani.

Băiatul îi făcu semn spre parte[a] [illegible]

— Acolo e. Cel mai elegant [illegible]

[illegible] [fă]cea a persoanelor [illegible] la capul străzii și merse [illegible] foarte drăguță, cum de două- [illegible] ziaristul. Am venit să-l văd [illegible]

[illegible] că va lipsi o săp-[tămînă] [illegible]

Nu v-a lăsat nici o adresă? Nu v-a indicat nici un [illegible]

[illegible] executat

[illegible] Winzer [illegible] ar fi [illegible] în medie cu [illegible]

o sută, cîștigînd astfel cîte douăzeci de mile la oră. [illegible] trebui [illegible] pentru a ajunge din urmă mașina [illegible] Winzer. Prea mult. În două ore acesta era posibil să se afle în oricare altă parte. În plus, nu știa precis nici direcția în care o luase.

— Pot vorbi cumva cu doamna Winzer, vă rog?

Barbara chicoti și îl privi șiret.

— Nu există nici o doamnă Winzer. Nu-l cunoașteți deloc pe domnul Winzer?

— Nu, nu l-am mai văzut niciodată.

— Să știți că dînsul nu este tipul de om care să fie că-[illegible] deloc femeile. Mă înțelegeți?

— Deci, locuiește singur?

— [illegible]ot, cu excepția mea. Vreau să spun că și eu locu-[illegible] punct de vedere, zise fata și chicoti.

— Înțeleg, mulțumesc, spuse Miller, întorcîndu-se să plece.

— Sînteți oricînd bine venit, zise fata și îl urmări cu pri-[illegible] pînă cînd [illegible] n-ar fi plecat și apoi închise ușa.

M[illegible] accentuate și de acest ultim [illegible] gîrea finală. [illegible] mărind traseul pe hartă, își [illegible] căută o cameră [illegible] obseda un anume lucru ce îl scăpase [illegible] nerezolvat și nu-și dădea seama [illegible] cînd îl doborî somnul. [illegible]

[illegible] și nu observă să fie [illegible] Werwolf înainte de a intra [illegible] afla chiar [illegible] pătrunsese. Întreg colțul, [illegible] de stația principală de cale [illegible] i se lumină de un zîm-[illegible]

[illegible] nu-i nici un pericol, îi spuse [illegible] timp pe falsificator și a plecat [illegible] am telefonat din nou la domiciliul lui. Pro-[illegible] femeia de serviciu. Mi-a spus că la [illegible] plecarea stăpînului său, un tînăr [illegible] acasă.

— [illegible] tăți, spuse Mackensen. *Jaguarul* e [illegible] fața mea. Se pare că omul doarme [illegible] dacă este așa, îl voi aranja chiar [illegible] de zgomot.

— [illegible] grăbit, îl temperă Werwolf. Miller [illegible] să și, probabil, va informa poliția. Asta [illegible] Gîndește-te: [illegible] totul baltă și [illegible] după care un tînăr ce-l caută în Lipsă e ucis într-o [illegible]

Fruntea lui Mackensen se încreți.

— [illegible] pleacă.

— Probabil că va mai întîrzia prin împrejurimi pentru [illegible] Mai e însă ceva. Are cumva Miller la el vreo servietă?

— Da, răspunse Mackensen. O avea cînd a părăsit caba-[illegible] gart.

[illegible] n-a lăsat-o încuiată în [illegible] important pentru el, mă urmă [illegible]

[illegible]

Problema este [illegible]

[illegible] Nürnberg.

[illegible]

— Cel mai [illegible]

[illegible]

— Sigur, nu e nici o problemă. Ca să mă apropii însă de mașină, trebuie să aștept pînă se face întuneric.

Își întrerupse convorbirea [illegible] postul și mîrîi în microfon.

— Vă chem din nou.

Reveni cu telefonul peste cinci minute.

— Îmi pare rău că v-am lăsat așa... T[illegible] Miller ieșind din [illegible]

[illegible]

Aproape de ora unu, Miller se trezi, simțindu-se [illegible] și chiar mulțumit de el însuși. [illegible] ce îl preo-

[illegible] Se întoarse la casa lui Winzer, [illegible] decît încîntată să-l revadă.

[illegible]

[illegible] spre casă, spuse Miller, și eram [illegible]

[illegible] zece luni. Dar de ce mă întrebați?

[illegible] în vedere că domnul Winzer este un [illegible]

Domnișoara Wendel, răspunse ea.

— Unde e acum?

— La spital, domnule. Mă tem că e pe moarte. Știți, a[illegible] ciudat că domnul Winzer a plecat așa pe neașteptate [illegible] se ducă s-o vadă zilnic. Vă rog să mă înțelegeți, [illegible] fost ceva între ei, dar lucrase în serviciul lui [illegible] are cea mai bună părere despre ea. Întot-[illegible] atenția: „domnișoara Wendel făcea asta [illegible]"

— La ce spital se află? întrebă Miller.

— Am uitat. Așteptați un minut, e notat pe carnetul de lîngă telefon. Vă spun imediat.

Se înapoie după cîteva minute și îi dădu numele clinicii, un sanatoriu particular, situat la periferia orașului.

Miller găsi drumul pe hartă și, la ora trei după-amiază, se prezentă acolo.

[illegible] procurîndu-și ustensilele necesare pentru bombă și. „Secretul sabotajului, îl învățase instructorul său, constă în a folosi materiale cît mai simple, care pot fi cumpărate din orice magazin".

De la un magazin cu articole de fierărie, cumpără un let-[illegible] de culoare nea-[illegible]

[illegible] o cămașă de plastic. Fiecare [illegible] aproape 2,75 m, unul de culoare roșie și altul alb[illegible] Mackensen era un tip meticulos și nu-i plăcea să încurce polul pozitiv cu cel negativ.

[illegible]

umezească şi o cutie de ceai avea un capac [illegible] ca să nu pătrundă aerul, menţinînd umiditatea [illegible] tutun de calitate.

Odată cumpărăturile terminate, îşi luă o cameră la hotelul unde trăsese Miller, cu fereastra spre plajă, pentru a putea vedea parkingul, unde era sigur că cel în cauză se va întoarce, şi se apucă de lucru.

[illegible] şi unul din detonatorii electrici.

[illegible] o gaură cu mînerul cleştelui de tăiat sîrmă în [illegible] Luă firul îmbrăcat [illegible]

[illegible] de contact al detonatorului. De acelaşi [illegible] unul din capetele [illegible]

[illegible] fixă detonatorul şi apoi [illegible] Stabili astfel [illegible] Un fir lega bateria cu [illegible] natorul, iar un altul pleca de la detonator [illegible] 2,5 m, de culoare roşie şi celălalt [illegible] distruge două-trei camere dintr-un hotel.

[illegible]

[illegible] două bucăţi a cîte 15 cm [illegible] de obicei, pînza [illegible] peste alta, în [illegible] Acesta îl folosi [illegible] bomfaier, [illegible] gume, [illegible] faţă [illegible] unui [illegible] altă. Mack[illegible] lamele cu o cantitate suficientă de pastă adezivă.

Acum era aproape gata. Trase cele două fire, pe cel roşu [illegible] cel albastru, care ieşeau din cutia cu exploziv [illegible] din capacul acesteia şi fixă capacul cît se poate de [illegible] nu se mişca. Cele două fire le lipi unul de lama de [illegible] de bomfaier, iar celălalt de cea de jos. Bomba era [illegible] în funcţiune sau ar fi suferit o izbitură bruscă, focul s-[illegible]

[illegible] trebuia luată o ultimă măsură de precauţie [illegible] eventual o piesă metalică a maşinii, caz în care, de asemenea, s-ar fi închis circuitul, trase încet cele şase pre[illegible] zînd astfel izolaţia necesară. În felul acesta, preîntîmpina o [illegible]

[illegible] cu cablul, cu cleştele şi banda de lipit, care îi era [illegible] în faţa ferestrei, aşteptînd [illegible]

[illegible] sau mai tîrziu, ziaristul se va întoarce.

domnișoara Wendel ar avea vreun nepot.

Miller. Desigur, aș fi venit mult mai devreme ... de starea sănătății mătușii mele, dar domnul W... azi-dimineață m-a sunat la telefon pentru a mă ... mă ruga să vin s-o văd.

nal, remarca doctorul.

... comunicat la ... mai spus că nu va reveni decît peste cîteva zile ... o vizitez în locul lui.

— Să lipsească mai multe zile? Extraordinar! Mi se pare foarte ciudat.

... apoi adăugă:

— Mă iertați puțin?

... din conversația pe care doctorul o avea cu fata din casa lui Winzer.

zile?... Oh, nu, mulțumesc, domnișoară ...

... murmură el. ... Wendel, domnul W... punctualitate de ceasornic. Evident ... Vedeți, ar trebui să se grăbească dacă dorește ... dată. Știți, e aproape pe ducă.

Miller ...

— Exact așa mi-a spus și la telefon, ... tușică.

— Desigur, în calitate de rudă ... pentru foarte puțin timp. De ...

... în sanatoriu. Se opriră în fața ...

... doctorul ...

... difuză a după-amiezii de iarnă care abia ... perdelele trase parțial ...

... mai multe perne și avea fața atît de palidă, ... Miller ... avea tot mai puține speranțe că va putea obține ...

... să șoptească ceva, fără nici o noimă ... mai aproape, încercînd să prindă sensul ... și confuze care ieșeau dintre buzele ei ... prea mult. Era vorba despre Rowens... acesta este un mic sat din Bavaria, poate ... naștere. Mai desluși ceva despre „total îmbrăcat în ... de drăguț, o minunăție", dar apoi auzi un șir de cuvinte confuze, fără nici un înțeles.

Miller se aplecă și mai aproape de ea.

— Domnișoară Wendel, mă puteți auzi?

... carte de rugăciuni și o pele-...

... tată la gulerul alb din jurul gîtului, la materialul negru ... uimirea lui, fe...

... medic. Miller deveni îngrijorat și se gîndi dacă ...

[illegible] să-i spună [illegible]

[illegible] bătu capul timp de două minute dacă să o lase în [illegible] să plece de acolo sau să accepte confuzia, călcîndu-şi [illegible]

[illegible] întreaga [illegible]

Ştiu, părinte. Dacă îl [illegible] folosi de dosar. Mi-a spus [illegible]

— Ce dosar, fiica mea [illegible]

Reuşi să mai [illegible] care se auzi o bătaie uşoară în uşă, semn că vizita trebuia încheiată.

În timp ce Miller era condus spre ieşire, îl întrebă pe medic :

— Cît timp credeţi că va mai trăi ?

— Foarte greu de spus. Două zile, poate trei. În orice caz, nu mai mult.

[illegible]

[illegible] amurg tîrziu şi umbrele serii [illegible] Miller îşi parcă [illegible]

[illegible] pleca înainte de pu- [illegible] distanţă de mai multe [illegible]

[illegible] vise la atotputernicul juriu, observînd, în ace- [illegible] cu miinile, în semn de supremă desperare, atunci judecătorul anunţă sentinţa prin care acuzatul era con- [illegible] luni închisoare, menţionînd că pe- [illegible] mult mai aspră dacă n-ar fi pledat avocatul [illegible]

[illegible] admirat că ar fi fost unu [illegible]

Două săptămîni mai tîrziu, Miller se afla într-un bar, [illegible] la un pahar cu una din legăturile sale aparţinînd lumii [illegible] pentru un important articol ilustrat. Într-un co- [illegible] faţa soţiei spărgătorului respectiv. Cu un gest plin [illegible] bancnotă de o sută de mărci în buzunarul şorţului femeii [illegible]

[illegible]

meia îl în [illegible] pe [illegible] de [illegible]

[illegible]

mea mi-a scris ce ați făcut pentru ea. Nu v-am întîlnit [illegible] ajutat pe Doris și pe copii să aibă o perioadă cu [illegible] bună în timpul sărbătorilor Anului nou. Dacă [illegible] putea fi de vreun folos, n-aveți decît să vă adresați mie [illegible] dv., cu respect..."

[illegible] lumea interlopă a Hamburgului.

[illegible]

[illegible] înțeles, Koppel era puțin băut.

[illegible] zătoare.

— Ei bine, am nevoie de un fleac. Îmi poți fi de folos? îl întrebă Miller.

Individul părea încă precaut.

— Nu dispun de cine știe ce [illegible]

[illegible]

[illegible] ramburs cînd vei sosi. E un tren care pleacă [illegible]

[illegible] receptorul în furcă, îl ridică din no[u] [illegible] la centrala hotelului să-l [illegible]

[illegible] ghea[ză] de unul singur. Se hotărîse să înceapă lucrul la *Jaguar* la miezul nop[ții] [illegible]

[illegible] din hotel la unsprezece și un sfert, [illegible] în gară. Mackensen fu surprins. Sări [illegible] [tre]că prin holul de tre[nuri] [illegible] [aște]ptînd sosirea unui tren [illegible] tren de la acest peron?

[illegible]

Mackensen se întrebă, fără a putea răspunde, de ce Miller vrea să plece cu trenul, atîta timp cît avea mașina. Încă ne-[illegible]

[illegible]

[illegible]

La miezul nopții piața era aproape [illegible] strecură afară din mașină, avînd [illegible] scule, trecu de partea cealaltă [illegible] privire de jur împrejur și se s[illegible] că în noroiul și zăpada pe jumătate topită din piața [illegible] uda și murdări costumul în cîteva secu[illegible] cazul să-și facă o problemă din asta. Luminînd [illegible] terna sub partea din față a *Jaguarului*, reuși să [illegible] mecanismul de închidere a capotei. Îi [illegible] zeci de minute pînă reuși s-o deschidă [illegible] cam doi-trei cm cînd mecanismul ei de închidere [illegible] După ce va termina treaba, o simplă apăsare de sus în [illegible] o va închide. Cel puțin reușise să nu fie nevoit să [illegible] mașină pentru a deschide capota din interior.

[illegible]

[illegible] de cele două spirale ale [illegible] forma una din piesele sistemului de [illegible] față.

După ce îl fixă bine, ca să [illegible] [illegible] din nou afară.

Cu prima ocazie, cînd mașina va lovi un obstacol ceva ridicat de pe șosea [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]ul. Koppel avusese bunul simț de a nu [illegible] tot timpul cursei și numai după ce taxiul [illegible]

[illegible] ce faceți, domnule Miller. Vreau să spun [illegible] ca dumneavoastră, ziarist sau așa ceva, [illegible] într-o astfel de afacere.

[illegible]

[illegible] cu scule. După ce se întoarse, îi șopti:

— Fata are încă lumina aprinsă.

[illegible] din camera fetei se stinsese.

Mai așteptară nouăzeci de minute, după [illegible] strînse pe Miller de încheietura mîinii, își luă g[illegible] dreptă tiptil spre fereastra biroului. Undeva [illegible] lătra un cîine, iar mai departe, se auzi [illegible] [illegible]

[illegible] zona de sub fereastra biroului era [illegible] luna luminînd cealaltă parte a casei. Koppel aprinse [illegible]

[illegible] lipit, o perniță de amortizare a zg[illegible] miner, un diamant pentru tăiat ge[illegible] și un ciocan de cauciuc.

Cu o dexteritate remarcabilă, tăie o [illegible]

[illegible] Koppel dezlipi [illegible]

[illegible]

În contrast cu lumina de [illegible]

[illegible]

[illegible] și-l avertiză să-și [illegible] pe ea, astfel ca să-i lumineze numai în față [illegible]

După ce verifică totul fără nici un rezultat, abandonă acest procedeu și căută din nou cu lama unui briceag spații [illegible] sau fisuri. La trei și jumătate, găsi ceea ce-l [illegible]

[illegible] cu cărămidă, cam de 60 pe 60 cm, ieși în ex[illegible] bine fusese concepută și executată această lucrare, încît era imposibil de distins cu ochiul liber suprafața pătrată de restul zidului.

K[illegible] deschise ușor ușa. În partea stîngă, aceasta era [illegible] de balamale de oțel, care nu făceau nici un zgomot. [illegible] pătrată era fixată într-un fel de tavă de oțel, ce forma [illegible]

[illegible]

Capitolul XIII

[illegible] Miller își permise trei ore de somn, cerind să fie trezit la ora nouă și jumătate.

Cînd fu trezit, își comandă micul dejun în cameră, făcu un duș fierbinte, mîncă și, după aceea, începu studierea filelor de dosar, recunoscînd aproape o jumătate de duzină din figurile [illegible] Dar, după cum trebui să recunoască și el însuși, numele nu aveau nici un [illegible] superioară. Urechile erau însă aceleași. Deși ele individualizează [illegible]

[illegible]

[illegible] dacă nu cumva telefonul era deranjat.

Omul de la celălalt capăt al firului [illegible]

După ce închise telefonul, Miller [illegible] de telefon de la fabrica [illegible] că domnul [illegible] își petrecea week-end-ul [illegible] de la țară și că se [illegible] luni dimineață. Numărul de telefon de la vilă [illegible] întrucît, din motive personale, patronul a interzis [illegible] Miller îi mulțumi și puse receptorul în furcă.

Află, totuși, numărul de telefon și adresa vilei de la un [illegible] de mare tiraj din Hamburg.

Miller [illegible] acum și se uita la fața lui Roschmann. [illegible]

Trecuse de ora douăsprezece, cînd începu să-și facă bagajele. Apoi coborî în hol și achită nota de plată. [illegible] mușchi de vacă.

În timpul mesei, hotărî să efectueze ultima parte a urmăririi chiar în acea după-amiază, iar confruntarea cu Roschmann să aibă loc a doua zi dimineața. Avea încă la el petecul de hîrtie cu numărul de telefon al procurorului din Ludwigsburg, ce făcea parte din Comisia Z. Ar fi putut să-l sune, dar era decis să-l înfrunte el mai întîi pe Roschmann.

Aproape de ora două, ieși din restaurant, își puse valiza [illegible] autostrada și se întoarse în [illegible]

De la o cabină telefonică de pe șosea, Mackensen îi telefonă lui Werwolf.

— E deja pe drum, raportă el superiorului său. Tocmai [illegible] autostradă spre sud.

— E însoțit de „jucăria" ta?

— [illegible] Am fixat-o pe unul [illegible] imposibil de identificat.

[illegible] Werner [illegible] foarte obosit, scumpul meu camarad. [illegible]

[illegible]

[illegible] aflat între cele două lamele ale sistemului de [illegible] Lamelele de oțel, [illegible]

[illegible]

Se făcuse deja întuneric cînd *Jaguarul* pătrunse [illegible]

[illegible]

În timpul cinei își dădu [illegible]

[illegible]

[illegible] că îl cheamă Miller, iar tratamentul aplicat lui [illegible] prin preajma sa [illegible]

[illegible] cît de departe ajunsese cu cercetările sale [illegible]

[illegible] de vin și mai trecu o dată în revistă planul [illegible]

Dacă ar fi fost un om mai dur, violent, l-ar fi omorît el [illegible] Roschmann. Gîndindu-se la aceste lucruri, își dădu [illegible] nici nu era înarmat. Dacă Roschmann dis- [illegible] într-adevăr, sin- [illegible] suficient ca să-l [illegible]

Simțind [illegible] își face efectul, achită nota de plată [illegible] telefo- [illegible] de la [illegible] fără [illegible] explicații unde se află și îi ceru să vină ur- gent [illegible] aceleiași nopți la Königstein, indicîndu-i și ce anume să-i aducă.

[illegible] ca Sigi să se dezmeticească, receptorul era pus [illegible]

[illegible]

[illegible] pentru expedierea unui plic [illegible]. In cameră, scoase din servietă jurnalul lui Salomon Tauber [illegible] fotografii. [illegible] paginile jurnalului ce-l determinaseră să [illegible] fotografii, așezindu-le una lingă alta. Scoase apoi o [illegible] hirtie albă din servietă și scrise pe ea [illegible] zentau documentele respective. Băgă în [illegible] seiful lui Winzer și una din [illegible] piept al jachetei sale. Introduse din nou [illegible] Tauber în servietă și o ascunse sub saltea.

Apoi, se așeză pe pat și curind ațipi.

La Munchen, într-o cameră a unui subsol, Josef se [illegible] de colo pină colo, minios și nerăbdător. Așezați la [illegible] Leon și Motti, în lipsă de altă preocupare, își examinau miinile. Trecuseră patruzeci și opt de ore de cind sosise telegrama din [illegible] și încercările lor de a da de urmele lui Miller fuse- [illegible] era acolo.

[illegible]

Miller, nici Kolb și nici [illegible]

— Cel puțin [illegible]

[illegible]

— D[illegible] gimnaziu, că [illegible] cel adevărat [illegible] Leon.

— Asta înseamnă că [illegible] să [illegible] [illegible]

[illegible]

— [illegible] nu știe că Roschmann prezintă o [illegible] ODESSA, conchise Motti.

[illegible] acest lucru, adăugă Leon.

[illegible] va deveni un simplu cadavru, iar [illegible]

[illegible], Winzer îi telefonase lui Werwolf dintr-o [illegible] situată în regiunea Regensburg. Noutățile [illegible] cit se poate de liniștitoare.

— [illegible] că te afli în deplină siguranță și te poți în- [illegible] Werwolf falsificatorului. Persoana care [illegible] a fost, în mod cert, scoasă [illegible]

[illegible] mulțumi, achită nota de plată, ieși afară în în- [illegible] mașina și plecă în direcția nord, nerăbdător [illegible] pe care i-l oferea locuința sa. Era sigur [illegible] ajunge la timp pentru un mic dejun intim, o baie [illegible] reconfortant. Luni dimineața, se va găsi din [illegible]

[illegible] acasă, Barbara dormea încă, profitind de [illegible]. O trezi și-i porunci să-i pregătească micul [illegible] avu parte de el, deoarece [illegible] birou să steargă praful, găsise fereastra spartă și argin- [illegible] s-a interesat cind se întoarce proprietarul casei pentru a [illegible]

[illegible] cu un calm absolut frecările fetei, dar [illegible] vedea o venă de la tîmplă [illegible] bucătărie să pregătească ca- [illegible] cuie ușa. Nu-i trebuiră decit [illegible] cerceta interiorul sei- [illegible] ce duce la cei patru- [illegible] membri ai ODESSEI dispăruse.

Cînd se întoarse în suf [illegible] torul de la clinică, care-l [illegible] murise în cursul nopții.

Timp de două ore, Winzer stătu în fot[illegible] căminului cu buturugile neaprinse, [illegible] frigul ce se strecura prin gaura ferestrei [illegible] la întîmplare cu un zar. Simțea doar [illegible]

[illegible]

nu e vina mea"

Miller uitase să anuleze comanda dată la recepție prin care cerea să fie trezit dimineața. La ora nouă, telefonul sună [illegible] sări din pat. Își dădea seama că dacă n-ar fi procedat astfel, ar fi adormit din nou.

[illegible] aceeași noapte, continua să doarmă adînc.

[illegible]

[illegible] rămuri care este [illegible]

[illegible]

[illegible] din München unde să sune și con[illegible] să-l transmită persoanei care-i [illegible]

[illegible] indicat mai sus, transmite mesajul, pără[illegible] plicul în orice cutie poștală din Frankfurt [illegible]. Toată dragostea mea, Peter"

[illegible] de alături, rezemată de telefon, [illegible] care conținea dosarul *ODESSA* și [illegible] zeci de mărci. Apoi luă jurnalul lui [illegible] se strecură afară și coborî în hol. [illegible] portarului să telefoneze în camera [illegible] jumătate pentru a o trezi pe doamna [illegible]

Ieși afară din hotel la ora nouă și treizeci de minute și [illegible] nopții. Se îndreptă spre curtea din spate a clădirii, urcă în *Jaguar*, trase șocul la maximum și acceleră

Capitolul XIV

Era o dimineață cenușie și înnorată. Zăpada scînteia, iar vîntul bătea munții. Drumul urca, înconjurînd orașul, ca apoi imediat să se piardă în marea de arbori cunoscută sub numele de *Pădurea Romberg*.

[illegible]

de către un alt automobilist [illegible]

[illegible] Gloshutten, iar apoi [illegible]

oprită. *Proprietate privată*.

[illegible]

o cracă dintr-un stej[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] cuvinte ale lui Werwolf, puse receptorul în furcă și [illegible] lui de lucru. Era perfect calm, știind că [illegible] ma oară. Scotoci într-unul din ser[illegible] pistol, își băgă țeava în gură și [illegible] care-i străpunse capul căzut într-o [illegible] autentic.

[illegible]

Roschmann, unul din cei ce figurau în dosarul furat de la Winzer. Sună de trei ori la Frankfurt și apoi la vila lui Roschmann, dar auzi de fiecare dată în receptor semnalul care indica că telefonul era deranjat. În cele din urmă încercă prin [illegible]

[illegible]

[illegible] curent de aer cald se revărsa dinaun[illegible]. Ba[illegible] in fața lui Miller ieșise, evident, din [illegible] se putea vedea rămasă deschisă. [illegible] [illegible] fostul ofițer S.S., [illegible] [illegible] la timple îi încărunțise. Oferea imaginea [illegible] mijlocie, parvenit, bogat și sănătos tun. Cu toate [illegible] săturile feței rămăseseră aceleași și [illegible] crise de Tauber. Se uita la Miller fără a manifesta [illegible] teres deosebit.

— Ce doriți ? întrebă el.

[illegible] trebuiră citeva secunde înainte [illegible] venea acum deloc în minte.

— Numele meu este [illegible] Eduard Roschmann.

La auzul ambelor nume, un licăr străluci în privirea omului din fața sa, dar [illegible] mușchi nu i se clinti pe față.

— Ce spui dumneata este o absurditate, zise el. N-am auzit niciodată despre persoana la care te-ai referit.

Deși chipul lui [illegible] după 1945, reușise [illegible] [illegible] mele lui Miller, deoarece, cu citeva [illegible] [illegible] ultimul moment.

— Ești singur în casă ? întrebă Miller.

— Da, răspunse Roschmann cu o [illegible]

[illegible]

Roschmann nu obiectă cu nimic, [illegible] buia să-l țină pe Miller cît mai departe de fondul [illegible] pentru a ciștiga timp.

Se întoarse și [illegible] [illegible] Roschmann [illegible]

[illegible] opri în mijlocul camerei și se întoarse cu [illegible]

— [illegible] dumitale este aici ? întrebă Miller.

— Nu [illegible] Fusese chemată, pe neașteptate, cu o [illegible] dimineața, urmind să se întoarcă chiar [illegible]

[illegible] lui Miller, el observă că mina dreaptă a [illegible] printr-o vorbire [illegible]

— Mă amenințí cu un pistol în propria mea casă ? în-[illegible]

[illegible] telefonul.

[illegible]

Ochii lui Roschmann se închiseră ușor, dar nu zise nimic.

[illegible] a, te va identifica imediat, domnule [illegible]

— Ce dorești, Miller ?

[illegible] taristul. Nu la birou, ci acolo în [illegible]

Roschmann luă loc în fotoliu, cu [illegible] tolului. Miller se așeză pe marginea biroului [illegible]

[illegible]

— Despre ce?

— Despre Riga. Despre cei optzeci [illegible]

[illegible]

de armă. Roschmann începu să-și recapete încrederea și obrajii [illegible]

[illegible]

zeci de mii de oameni în lagărul din Riga.

— Șaptezeci de mii? Șaizeci? întrebă Miller. Crezi, în- [illegible] zeci de mii pe care i-ai ucis?

— Așa este, spuse Roschmann pătimaș. Nu are nici o [illegible]

[illegible]

un nonsens. Absolut un nonsens. Ce vîrstă ai dumneata?

— Douăzeci și nouă de ani.

— Deci, ai făcut serviciul militar?

— Sigur. Am fost unul dintre primii ostași ai armatei naționale postbelice. Doi ani am umblat în uniformă.

— Atunci [illegible]

[illegible]

un ucigaș, un criminal care a ucis în masă. Deci, nu te compara cu un soldat.

[illegible]

— Atunci, spune-mi dumneata cum era!

Roschmann se răst[illegible]

— Cum era atunci? Era [illegible] Fiindcă [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] atrage măreția [illegible] am reprezentat-o și continuăm să o [illegible]ăm cu cinste.

Întorsese spre Miller cu ochii înflăcărați. Totodată, măsura și distanța care îl despărțea de vătraiul greu de oțel [illegible]

[illegible] tin care:

— Deci, dumneata vii aici, ca exponent al noii generații, și îndrepți un revolver spre mine. Mai bine învață că mă- [illegible] Germaniei de atunci și prosperitatea ei de astăzi se ba- [illegible]

[illegible]

pînă termină și, după cîteva secunde de tăcere, întrebă:

— Ai auzit vreodată de un bărbat cu numele de Tauber?

[illegible]

Roschmann dădu din umeri.

— Nu mi-l amintesc. E mult de atunci. Cine era?

— Stai jos, îi spuse Miller. Te rog să nu te mai ridici!

[illegible] din ce în ce mai mult că ziaristul nu va trage, se gîndea [illegible] să-l atragă într-o cursă.

Tauber a murit în Hamburg la 22 noiembrie anul tre- [illegible]

[illegible]

[illegible] jurnal în care povestește ce [illegible]

[illegible] iești și că niciodată nu vei apărea în fața [illegible]

[illegible]

— Să înțeleg că [illegible] aici [illegible] înfrunta cu jurnalul unui evreu mort?

[illegible]

— De unde să știu? Asta s-a întîmplat acum douăzeci de ani.

Apoi înghiți în sec și se uită înspăimîntat la Miller [illegible] pistolul [illegible]

— [illegible] era?

— Da, el era. Și ce dacă?

— Acesta a fost tatăl meu, [illegible] Miller.

[illegible] i se [illegible] privirea îi rămase fixată pe [illegible] și la mîna fermă care îl ținea.

— [illegible]

— [illegible]

— [illegible] de [illegible], dar [illegible] asta e [illegible]

[illegible] din lectura [illegible] despre care e vorba [illegible] tatăl dumitale? [illegible] numele și nici evreu. ce a scris jurnalul [illegible] cunoscut.

Miller [illegible]

[illegible]

[illegible] cei de teapa [illegible] care au ieșit din măruntaiele acestei țări și v-ați ridicat pînă [illegible] [illegible] Timp de doisprezece ani [illegible] [illegible] astră, așa cum nu s-a mai în[illegible] produs greață și a stîrnit revolta întregii omeniri civilizate, iar [illegible] cu [illegible] vostru [illegible] ați scuipat pe Germania. Ca niște lichele [illegible] pînă la [illegible] venit bine [illegible] voastră la [illegible] cînd spun [illegible] în [illegible] ostașii armatei germane pentru a [illegible] tinue lupta și apoi ați dispărut lăsînd pe umerii [illegible]

de teapă ...
Vorbești despre patriotism, ...

ca tine, care încă se mai găsesc printre ...
și generația mea sîntem ...
să aveți parte de o cît mai mică ...
siguri că lepădături ca tine nu vor mai exista ...

— Mă vei ucide, deci !
— Ca să fiu sincer, nu

o mică convorbire cu dumneata
Telefonul era însă total mort

— Ai tăiat firele ? întrebă Miller
Roschmann negă dînd din cap

— Nici nu m-am atins de el ...

— Probabil că firele sînt rupte ...

Roschmann se supuse și ziaristul continuă, întrebînd :
— Vezi frunza de viță de vie care ornamentează grătarul din fața ta ? Prinde cealaltă brățară de aceasta

... făcu o tură în jurul lui și înlătură toate obiectele pe care acesta le-ar fi putut folosi în scop agresiv.

... Nu auzi nimic și nici

În birou, Miller, după ce se asigură că nu ...

... nu ți-ar fi folosit la nimic dacă ai fi reușit

... Dacă nu mă voi întoarce ...

... sînt înapoi și încă în treizeci va fi și poliția aici.

Mackensen, abordînd un surîs sălbatic, adm[illegible] *Jaguarului* distrus și apoi făcu cîțiva pași spre [illegible] haine arse și resturile umane risipite pe zăpadă [illegible] în legătură cu talia cadavrului îi atrase atenția [illegible] asupra lui cîteva minute. După aceea, se ridi[illegible] fugă spre casă. Fără să sune, [illegible] se deschise și el intră în hol. Rămase [illegible] atent, stînd la pîndă ca o felină ce adulmecă [illegible] auzea nici un sunet. Scoase de sub brațul sting un [illegible] mat cu țeavă lungă, trase piedica de siguranță [illegible] deschidă, una după alta, ușile imobilului. Deși [illegible] diat în birou corpul de pe covor, nu se mișcă [illegible] cercetă din ochi întreaga încăpere. Îi era [illegible] vorba de un truc. Înainte de a intra, se mai [illegible] cu atenție în spatele u[illegible] după ea.

Miller zăcea pe spate, cu capul lăsat într-o parte.

Mackensen [illegible] telegă urgent ceea ce se întîmplase.

[illegible] secunde tonul, după care, înjurînd [illegible] și ieși afară. După un timp, dădu [illegible] [illegible] pe parchet. Termi[illegible]

[illegible]

— Nu, nu se va mai întoarce [illegible]

— N[illegible] Miller [illegible] Ser[illegible] găsit-o nici în mașină și nici asupra sa. [illegible]că el era aruncat doar un fel de jurnal. Cred că restul [illegible]

— [illegible] cutie poștală.

În continuare, cu voce obosită și plictisită, îi făcu cunoscut ce sustrăsese Miller de la Winzer, precum și ceea ce îi comunicase Roschmann prin telefon.

— Documentele respective vor fi în mîna autorităților mîine dimineață sau cel mai tîrziu poimîine. După asta, [illegible] lin cei ce au fotografii la dosar sînt pierduți. În această [illegible] cît și eu. Toată dimineața mi-am petrecut-o încercînd să-i avertizez pe toți cei aflați în pericol pentru ca în maximum [illegible]

— Dar noi unde vom pleca? întrebă Mackensen.

— Tu nu trebuie să dispari, deoarece nu ești trecut în [illegible]

— Care *Vulkan* și ce proiect?

[illegible] îți spun și de *Vulkan* [illegible] aceeași persoană cu Roschmann, cel pe care ar trebuit să-l protejeză de Miller. [illegible]

[illegible]

lui începu să-și [illegible] totul la punct acolo, ca și cum nimic [illegible]

[illegible]

— [illegible]

— Sună-i și cheamă-i acolo. Cînd vor părăsi imobilul, să nu rămînă nici o urmă din ceea ce s-a întîmplat. Soția lui Roschmann se va întoarce în noaptea aceasta și, sub nici o formă, nu trebuie să afle nimic. Ai înțeles ?

— Da. Totul se va executa exact, se angajă Mackensen.

— După aceea dispari. Și încă ceva. Înainte de a pleca, termină cu bastardul de Miller.

Mackensen se uită din nou printre gene la ziaristul ce zăcea pe covor.

— Va fi pentru mine o plăcere, spuse el scrișnind din dinți.

— Atunci, la revedere și succes !

Convorbirea luase sfîrșit. Mackensen puse receptorul în furcă, scoase din buzunar un carnețel cu adrese, îl răsfoi și apoi formă un număr de telefon. Spuse celui ce-i răspunse cine este și-i reaminti de faptele săvîrșite împreună pentru „camarazii" lor cu cîtva timp mai înainte. Sfîrși prin a-i da adresa la care să vină și-l informă cu ceea ce va găsi acolo.

— Mașina are înăuntru un cadavru care trebuie să dispară într-o rîpă de la marginea drumului montan. Stropită bine cu benzină, va lua foc și va fi un adevărat incendiu. Nu trebuie să rămînă nici o urmă care să ducă la identificarea cadavrului. Căutați-l bine prin buzunare și luați totul, inclusiv ceasul.

— E-n regulă, îi răspunse interlocutorul. Voi veni cu un trailer și o macara.

— Mai e un lucru de făcut. În biroul vilei, pe parchet, vei găsi un alt cadavru care, de asemenea, trebuie să dispară fără urmă în fundul unui lac adînc și rece.

— Nu-ți face probleme. Vom ajunge acolo pe la cinci, iar la șapte vom fi deja plecați.

— Fain, exclamă Mackensen. Vă aștept aici, încheie el.

Așeză receptorul în furcă, se sculă de la birou și se îndreptă spre Miller. Scoase pistolul și îl controlă, deși știa că era încărcat.

— Păduche împuțit, se adresă el corpului inert de pe podea și ochi spre tîmplă.

Anii petrecuți ca un animal de pradă creaseră în Mackensen un adevărat instinct de leopard și, datorită acestuia, reușise să supraviețuiască, în vreme ce alții, fie victime, fie colegi, sfîrșiseră pe lespezile reci de la morgă. Și totuși, nu

văzuse umbra care căzu pe covor prin fereastra deschisă, însă o simți și se întoarse brusc, gata să tragă. Noul venit era însă neînarmat.

— Cine dracu mai ești și tu ? se răsti Mackensen, ținînd arma îndreptată spre el.

Persoana respectivă ședea în dreptul ferestrei, îmbrăcată cu un pantalon bufant din piele neagră și cu o scurtă de motociclist de aceeași culoare. Cu mîna stîngă ținea casca de protecție în dreptul stomacului. Aruncă o privire spre corpul lui Miller și la arma din mîna călăului.

— Am fost chemat..., spuse el cu inocență.

— De cine ? întrebă Mackensen.

— De *Vulkan*, răspunse omul în negru. De camaradul Roschmann.

Mackensen mormăi ceva neinteligibil, lăsă arma în jos și întrebă :

— Nu știi ? A șters-o.

— A șters-o ?

— S-a evaporat. E în drum spre America de Sud. Întregul proiect a căzut, termină el și îndreptă din nou țeava pistolului spre Miller.

— Vrei să termini cu el ? întrebă celălalt.

— Da. Datorită lui s-a dus totul de rîpă. L-a identificat pe Roschmann și a expediat la poliție un dosar cu fotografiile camarazilor urmăriți. Dacă ai poză la dosar, ai face bine s-o ștergi cît mai repede.

— Care dosar ?

— Dosarul *ODESSA*.

— Nu sînt în pericol, răspunse omul.

— Nici eu, mormăi Mackensen. Werwolf este lipsă și a ordonat să terminăm cu ziaristul pe loc.

— Werwolf ?

Întrebarea trezi în Mackensen un semnal de alarmă. Doar cu puțin mai înainte i se spusese că în afară de el și Werwolf nimeni din Germania nu mai știa despre proiectul lui *Vulkan*. Ceilalți se aflau în America de Sud, de unde, probabil, va veni cineva în locul lui Roschmann. În mod normal, cel ce sosise ar fi trebuit să știe despre Werwolf. Ochii i se îngustară ușor.

— Ești din Buenos Aires ? întrebă el.

— Nu.

— Atunci de unde ești ?

— Din Ierusalim.

Lui Mackensen îi trebui o jumătate de secundă pentru a-și da seama ce înseamnă acest nume, după care ridică pistolul să tragă. Dar uneori o jumătate de secundă înseamnă mult, suficient ca să mori. Două gloanțe, trase precis cu arma ascunsă sub casca de protecție, îl doborîră pe Mackensen.

Miller se trezi luni după-amiază, într-o rezervă a spitalului din Frankfurt. Își dădu seama că avea capul înfășurat în bandaje și-l simți greu.

Găsi butonul unei sonerii, apăsă pe el și sora care se prezentă îi porunci să stea liniștit fiindcă este rănit la cap destul de grav.

Se liniști și începu să-și reamintească întîmplările din ziua precedentă. Într-un tîrziu, ațipi și cînd se deșteptă era întuneric, iar alături de el ședea un bărbat.

— Nu te cunosc, spuse Miller.

— Nu face nimic, te cunosc eu, îi răspunse vizitatorul.

Miller se gîndi un timp și apoi își aminti :

— Te-am mai văzut. Erai în casa lui Oster, cu Leon și Motti.

— Exact. Ce-ți mai reamintești ?

— Aproape totul. Memoria a început să-mi revină.

— Roschmann ?

— Desigur. Am vorbit cu el. Voiam să mă duc să chem poliția.

— Roschmann a fugit din nou în America de Sud. Toată afacerea s-a încheiat. S-a terminat complet, înțelegi ?

Miller dădu ușor din cap și protestă :

— Nu complet. Posed date pentru un reportaj senzațional și intenționez să le aștern pe hîrtie.

Zîmbetul de pe fața oaspetelui dispăru brusc.

— Ascultă-mă, Miller. Nu ești decît un amator cam scrîntit și dacă mai trăiești asta se datorește doar norocului. Nu vei scrie nimic. Am intrat în posesia jurnalului lui Tauber și-l voi duce acolo unde îi e locul. L-am citit astă noapte. În buzunarul hainei tale am găsit fotografia unui căpitan german. Era tatăl tău ?

Miller dădu din cap afirmativ.

— Deci ăsta a fost motivul pentru care ai făcut toate acestea, spuse agentul.

— Da.

— Desigur, într-un fel îmi pare rău. Mă refer la tatăl tău. Niciodată n-am crezut că voi spune asta unui german. Acum să revenim la dosar. Ce e cu el ?

Miller îi istorisi totul.

— Atunci, de ce naiba nu ni l-ai trimis nouă ? Ești un tinerel nerecunoscător. Noi ne-am asumat o mare răspundere infiltrîndu-te printre ei, și cînd ai reușit să obții ceva ai predat totul autorităților germane. Noi am fi putut valorifica informațiile respective mult mai bine.

— A trebuit să trimit materialul prin poștă. Voi ați fost atît de prevăzători, încît nu mi-ați dat niciodată adresa lui Leon.

Josef se înclină, dîndu-i dreptate.

— Așa este. Nu trebuie să faci în nici un chip un re-
portaj din asta. Nu ai nici o probă. Jurnalul l-ai pierdut și
dosarul falsificatorului la fel. Tot ceea ce mai rămîne nu e
decît cuvîntul tău personal. Dacă insiști și nu-ți ții gura, ni-
meni nu te va crede, cu excepția *ODESSEI*, și ea nu te va
ierta pentru asta. Pot să lovească în Sigi sau în mama ta. Nu
uita că nu e de glumit cu ei. Jocul lor e aspru și neiertător.

— Ce e cu mașina mea ? întrebă Miller.

— Într-adevăr, am uitat să te informez. Desigur, nu știi
ce s-a întîmplat cu ea, continuă Josef și îi povesti lui Miller
despre soarta *Jaguarului*. Ți-am atras atenția că joacă tare.
Mașina a fost găsită, distrusă de flăcări, într-o rîpă. Cadavrul
din ea e neidentificabil. Potrivit versiunii lansate, ai fost
azvîrlit din mașină de un răufăcător pe care l-ai luat de pe
șosea. Acesta te-a lovit în cap cu o bară de fier, iar mașina
cu care el și-a continuat drumul a căzut în prăpastie și a ex-
plodat. Te-a găsit un motociclist și a chemat o ambulanță
ce te-a transportat la spital. Motociclistul eram eu, dar ni-
meni nu mă va recunoaște, deoarece în momentul acela pur-
tam o cască și ochelari de protecție mari și colorați. Aceasta
este versiunea oficială și va rezista. Pentru a fi sigur, acum
două ore am chemat la telefon o agenție de presă germană,
pretinzînd că sînt de la spital și am informat-o așa cum ți-am
spus.

Josef se sculă și se pregăti să plece, continuînd însă să
se uite la Miller, care ședea întins pe pat.

— Ești un nărod norocos, deși se pare că nu-ți dai seama
de asta. Am primit ieri la prînz mesajul pe care prietena ta
ni l-a transmis, probabil conform instrucțiunilor tale, și am
alergat ca un nebun cu motocicleta parcurgînd distanța de la

München pînă la vila de la munte exact în două ore și jumătate. Cînd am ajuns, un tip tocmai se pregătea să te omoare. Am reușit să-l împiedic la timp.

Se întoarse, cu mîna pe clanța ușii :

— Ascultă un sfat de la mine! Încasează-ți asigurarea pentru mașină, ia-ți un *Volkswagen*, întoarce-te la Hamburg, însoară-te cu Sigi și rămîi la gazetărie. Nu te mai amesteca în treburile profesioniștilor.

La o jumătate de oră după plecarea lui Josef, sora îl anunță :

— Vă cheamă cineva la telefon.

Era Sigi, care plîngea și rîdea în același timp. Un anonim o anunțase la telefon că Peter se afla în spitalul din Frankfurt.

— Chiar în acest moment vin spre tine, încheie ea și puse receptorul în furcă.

Peter Miller s-a întors acasă și a început să scrie din nou reportaje despre acele fapte și lucruri care fac plăcere celor ce le citesc în timpul micului dejun sau în orele de relaș.

În loc de epilog

În luna august 1977, au fost publicate două știri preluate de la agențiile internaționale de presă, pe care le reproducem mai jos :

„Criminal de război sub nume fals. Cercetări întreprinse de biroul din Asuncion al Interpolului au dus la concluzia că sub identitatea lui Federico Wegerner, decedat zilele trecute într-un spital din capitala paraguayană, se ascundea criminalul de război nazist Eduard Roschmann, care a ordonat uciderea a 40.000 evrei în regiunea Riga (R.S.S. Letonă), între anii 1941 și 1944"[1].

„Căutat de autoritățile vest-germane, fostul căpitan S.S., răspunzător pentru uciderea a 40.000 de deportați într-un lagăr din Riga, a fost depistat în Paraguay, de unde i s-a cerut extrădarea. Zilele acestea, un ziar din Asuncion anunța moartea sa. Totuși, șeful Centrului de documentare din Viena a victimelor nazismului, Simon Wiesenthal, se îndoiește de veracitatea știrii de mai sus, după informațiile sale Roschmann fiind ultima dată depistat în altă țară din America de Sud"[2].

---

[1] *Scînteia* din 21 august 1977. (N.R.)
[2] *Lumea*, nr. 35, din 26 august 1977, pag. 30. (N.R.)

Redactor : căpitan GHEORGHE VARGA
Tehnoredactor : serg. maj. COSTEL CRIŞAN

Comanda nr. 447809
C. nr. 757/1977
Dat la cules : 22.12.1977
Bun de tipar : 03.10.1978
Lucrarea conține 176 pagini